

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 31 ■ октобар, 2017. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Стр. 2 и 3

Поштен однос према послу
и грађанима за стабилне
финансије

Здрави односи у „Здравој Србији”

Стране 4 и 5

Стр. 10 и 11

Захуктали се радови на гондоли

ТЕМА БРОЈА

Чајетинска
спортска
чаролија

Стране 6 до 9

ZLATIBORSKI KONACI
HOTELS-RESIDENCES-APARTMENTS
★ ★ ★ ★ ★
031 848 600; 848 700; 063/57 57 00
www.zlatiborskikonaci.com

DINO PARK
Adventure

www.dinopark.rs

 Златибор
www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

Поштен однос према послу и грађанима за стабилне финансије

„Успевамо захваљујући створеном повољном политичком амбијенту, као и разумевању и оштроумности Златибораца који су схватили у чему је суштина и будућност – у повратку традиционалним вредностима и производњи, с добитном комбинацијом пољопривреде и туризма“, изјавио је Милан Стаматовић

Општина Чајетина једна је од ретких у Србији у којој буџет годинама расте, уз обезбеђену потпуну финансијску стабилност. Ту је и стална заинтересованост инвеститора за улагања код нас, ту су и погодности које улагачи добијају. Створен је повољан амбијент за развој каквим се други делови Србије не могу похвалити. И све је то овде успостављено углавном сопственим снагама, без подршке са републичког нивоа.

О тим резултатима и значајним актуелностима председник општине Чајетина Милан Стаматовић за „Златиборске вести“ каже:

„Буџет општине се из године у годину увећава за 10 до 30 одсто, радује нас благи пораст прихода у континуитету. Ово су реални извори прихода. Ми немамо кредитних задужења за текућу ликвидност. А немамо трансферних средстава са нивоа Републике, дискриминисани смо по том принципу. Ускраћују нам и оно што нам у редовној процедури припада. Али не могу да нам науде. Наш поштен однос према послу, грађанима, према пореским обвезницима даје нам гаранцију да ова општина никада неће доћи у проблем с финансијама. Успевамо захваљујући створеном повољном политичком амбијенту, као и разумевању и оштроумности Златибораца који су схватили у чему је суштина и будућност – у повратку традиционалним вредностима и производњи, с добитном комбинацијом

пољопривреде и туризма – и ми смо на том принципу конципирали развој ове општине, а и финансије“.

Повластице за улагања у хотеле високе категорије

Председник подсећа да је за седам година општински буџет увећан 100 пута: „Одабрали смо, дакле, прави пут и све што смо радили даје резултате. Буџет прати и инвестиције: приватни инвеститори и даље долазе и улажу, код нас добијају субвенције, као и одређене повластице за улагања у хотеле високе категорије на Златибору. За једну годину ми издамо преко 100 грађевинских дозвола, што говори о развоју који је континуиран, да је Златибор веома интересантан за инвеститоре“.

Осврнувши се на недавно доношење владине Уредбе о Парку природе „Златибор“, Милан Стаматовић с више аспеката критикује ту државну одлуку. У изјави нашем листу њене последице из овог угла посматра:

„Нама су овде неразумном одлуком о Парку природе Златибор, коју је Влада Србије донела уредбом а не законом, једним делом осујетили тај развој на потезу међустанице гондоле, где планирамо да правимо „Нови Златибор“ са комерцијалним садржајима за развој спортског и здравственог туризма. Тај развојни подухват био би наш покушај да покажемо да данас у Србији може нешто плански да се уреди, али кад кренете од старта. То је требало да буде неки наш печат, круна нашег

бављења политиком и професионалних каријера. Уједно и прилика да урадимо мастер план и целој Србији покажемо како може да изгледа једно место, али тамо где смо ми од самог старта одговорни. Овде на Златибору добар део тога ми смо наследили. Наравно да је нешто објеката никло и у наше време, али и одступања, тако да је планински стил градње мало нарушен с неким објектима. Али напредује и развија се технологија, прохтеви, мењају се услови и садржаји у тој туристичкој понуди. Ако хоћемо да пратимо светске трендове и ми морамо нешто ново да прихватимо и прогутamo. Јер све ово што се данас ради то тражи клијентела, то траже инвеститори који имају новац, као и они који купују. А све што се овде изгради то се и прода", напомиње председник општине.

У попису фали три хиљаде становника

Међу актуелним темама је и питање вишка запослених у јавном сектору у Чајетини.

Стаматовић оцењује да уредба коју је о томе влада донела политичка, ни реална ни заснована на егзактним подацима.

„Види се, рецимо, да су поједине општине и након доношења уредбе добиле могућност да приме и до 100 запослених, а с друге стране штета је причињена општина-

ма које нису у власти. Ми овде можемо да правимо поређење туристичких општина Чајетина и Врњачка Бања, нема разлике у делатности коју обављају. Њима су дозволили да имају око 600 запослених у јавном сектору, а нама овде нешто преко 300. Ваљда мерило треба да буде буџет, територија, број издатих предме-

та, инвестиције општине... Ми смо туристичка општина која бележи највећи број ноћења, ваљда би то требало да буде критеријум. А код нас, на пример, ни попис становништва није урађен како треба: према последњем попису у општини имамо 15.600 становника, а према податку МУП-а на данашњи дан имамо пријављених на целој територији општине 18.386. Дакле, и ту нас негде ускраћују, цабе су писања и слања аргумената. Ми смо тамо истичани као једна општина која има највећи број бесправно саграђених објеката, па кад је требало да нам додатно одреде службенике за легализацију ми смо их добили само пет, а неке општине где кажу да нема бесправне градње добијали су по 30 или 40 запослених за легализацију. Па шта је онда мерило? Или је ту политика, политичка дискриминација. Одатле огорчење према односу са републичког нивоа и тој политичкој дискриминацији", закључује Милан Стаматовић. **M. J.**

Модел успеха Чајетине заживеће у целој Србији

О намерама са новоформираном „Здравом Србијом“ Милан Стаматовић за „Златиборске вести“ каже да је то млада политичка партија, а треба пуно времена да се направе озбиљни резултати. „Ми све радимо дугорочно, темељно. Као што смо и овде у Чајетини показали да од једне потпуно девастиране општине можемо да направимо најуспешнију локалну самоуправу у Србији, да увећамо буџет 100 пута. Треба период за то, веома тешко је ово урадити, али ми смо показали да можемо. Дугорочно радимо, не журимо. Учили смо из искустава развијених и уређених држава као што су Норвешка, Швајцарска чија искуства примењујемо овде у Србији колико је могуће у оквиру важећег законодавства. Хоћемо да покажемо грађанима на нивоу целе Републике да можемо, да имамо људе за то. Да имамо храбрости и знања да мењамо односе у Србији и поправљамо економију и стандард наших грађана. Знамо да наше време долази, а време ових и оваквог политичког маркетинга, популизма, политичке дискриминације пролази. Њихов зенит је достигнут, они падају, а ми долазимо“.

Здрави односи у „Здравој Србији”

Заменик председника општине Арсен Ђурић за „Златиборске вести” објашњава бесмисленост писанија с неких портала да, наводно, прелази у Српску напредну странку, речима да остаје уз Милана Стаматовића с којим је најближи сарадник и пријатељ већ 23 године.

– Направљен статут и програм „Здраве Србије”, оснивачка скупштина током новембра

Заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић, уз редован рад на кључним пројектима инфраструктуре и другим значајним за ову локалну самоуправу, ових дана се нашао у ситуацији да знатижељним објашњава и демантује нешто што је, како каже, у јавности пласирано без икаквог смисла. За „Златиборске вести” он образлаже о чему је реч:

„Последњих дана се на неким порталима, а после тих писанија и међу људима, појавила информација да ја напуштам „Здраву Србију” и прелазим у Српску напредну странку. Могу да кажем да то нема никакве везе са истином. Нити је било икаквих разговора, нити ће их бити на ту тему”, категоричан је Ђурић, који подсећа да ово није први пут да се којешта пише, али да грађанима општине Чајетина ипак треба разјаснити.

Арсен Ђурић

„Кад сам видео овакав текст на једном порталу, сматрао сам да нема потребе да реагујем. Доживео сам ово као неку глупост, подметање, мислио да нико неће озбиљно схватити. То се, међутим, некако проширило, одређени људи почели

су да причају о томе и питају ме да ли је истина. Зато је ово прилика да разјаснимо да то нема везе. Ничим се ни сада, као ни у протекле две деценије, не доводи у питање моја врло блиска сарадња са Миланом Стаматовићем. Ми смо и ра-

није, и током формирања нове странке „Здрава Србија”, а пре свега кроз свакодневни посао који обављамо, били и остали најближи сарадници. Пријатељи смо и приватно, тако да овакве ствари не могу да наруше наше односе. Било је сличних покушаја и раније, али ми на то не обраћамо пажњу, јер смо свесни да не утичу на нашу сарадњу. А ово причам због грађана да знају шта је истина”.

У политици скоро четврт века

Арсен подсећа да је у политици скоро четврт века, учланио се у Демократску странку Србије 1994. године. Ступио је тада из идеолошких побуда у ову нејаку и непознату партију, у доба док се режим још бавио ратним сукобима, кад је било храбро и опасно опозиционар бити. Такав приступ политици данас изгледа неуобичајен, али у оно тешко време борбе за демократију, и то ону с националним предзнаком, био је логичан и разумљив.

„Ова партија је тих година била минорна, са два-три одсто рејтинга у бирачком телу Србије. Учланио сам се искључиво из идеолошких убеђења, пошто је програм те странке најближи мојим схватањима и убеђењима кад је национална политика у питању. Мој мотив тог учлањења у странку није био некакав интерес: у то време нисам могао ни да помислим да ћу бити директор Туристичке организације Златибор, председник Управног одбора ТО Србије, у три мандата посланик, заменик председника општине Чајетина... Странка којој сам припадао 23 године била је на власти само четири године на републичком

Понosan што Златибор добија Омладинско-културни центар

„Оно на шта сам посебно поносан, то је новосаграђено здање Омладинско-културног центра на Златибору. Још док сам био на месту директора ТО Златибор покренуо сам ту иницијативу. Општина Чајетина је и прошле и ове године планирала средства у буџету за ову значајну инвестицију, а захвални

смо Министарству трговине и туризма које је прошле године определило 20, а ове 25 милиона за изградњу овог објекта. Дакле, општина око 130 милиона, министарство 45 милиона динара. Сви радови теку по плану, до краја децембра у грађевинском смислу би требало да буде потпуно завршен тај објекат и мислим да ће он служити на понос Златибору. Као во-

дећа туристичка дестинација и лидер српског туризма Златибор заслужује да има један такав објекат”, рекао нам је Арсен Ђурић.

Сматра да ми у овом моменту можда нисмо ни свесни колико ће овај центар значити и локалном становништву и Златибору као туристичком месту. „Добија се модеран и садржајан културни кутак, јер ће ту бити најсавременије опремљена сала за позоришне представе, сала за биоскопске пројекције, галерија слика, библиотека, две мултифункционалне сале, канцеларије за неке општинске службе, за омладинска и друга удружења са територије општине Чајетина, један мањи део смештајних капацитета... Заиста мислим да је то нешто што је недостајало Златибору, да ћемо и у сфери туризма моћи да организујемо низ културних манифестација које ће поправити не само квалитет туристичке понуде него и квалитет живота људи које овде живе. Имаћемо константно нека културна дешавања која до сада нисмо имали. И заиста сам поносан на то”, каже Ђурић чија је замисао овај подухват, а у чију реализацију је он максимално укључен. **М. Ј.**

У путеве у овој години општина уложила преко 200 милиона динара

У општини Чајетина много послова из области инфраструктуре урађено је током ове године, а још се ради и асфалтира. Арсен Ђурић каже да је у путној инфраструктури рађено у свакој месној заједници, сваком селу и засеоку.

„Ради се и сада, почела је реализација овог последњег тендера који смо расписали, па ако време послужи требало би да до половине новембра буде завршен и тај тендер”, истиче он и сумира овогодишње послове:

„Овогодишња улагања општине Чајетина у изградњу и асфалтирања нових путева и улица, као и реконструкцију постојећих износе око 175 милиона динара. Поред тога, уложено је око 25 милиона за насипање макадамских путева, а значајна средства улажу се и за изградњу водоводне и канализационе инфраструктуре и мреже. То је можда и највише средстава опредељено за ове намене, што је и логично с обзиром да се буџет општине Чајетина сваке године повећава”.

По његовим речима, путеви су асфалтирани на целој територији општине. „Рађено је можда највише на подручју месних заједница Сирогојно, Крива Река и Бранешци. Пресвучени су главни путеви, а урађени и други правци. У Сирогојну

ће, на пример, у овој години бити укупно асфалтирано око осам километара путева, јер је то велика месна заједница са Сирогојном, Дреновом и Жељинама. Такође, доста правца ће бити урађено и у Трипкови. У Доброселици је пресвучено око 1.300 метара главног пута ка селу и сада треба да се ради путни правац од цркве брвнаре до Прерасти у дужини око 1.100 метара, планирано је око километар пута ка манастиру Дубрава. Затим путеви у Мушветам, Гостиљу, у Љубишу је урађено око четири километра...На Златибору је урађен део Улице Проте Симића у ширини од пет метара са тротоаром од метар и по, као и још седам-осам мањих улица. У Чајетини је реконструисана глав-

на улица и још четири врло фреквентне и насељене улице”.

Такав тренд, наставља заменик председника општине, наставиће и током наредне године. „С тим што ћемо имати већи фокус на Златибор. Пре свега на део који је с друге стране магистрале, ка насељу „Јелена Анжујска” и хотелу „Зеленкада”, где је почео интензивнији развој Златибора. Тако да ће ту бити доста уложено у изградњу путева, пешачких и бицикличких стаза. Починемо ове године радове на путу према насељу Гајеви, где је такође планирана саобраћајница од пет метара, као и пешачка и бицикличка стаза. Она ће изаћи до Споменика, одатле ка кампу, и од насеља „Јелена Анжујска” до скретања за Гајеве где се планира асфалтирање пута и пешачке и бицикличке стазе, које ће бити кружно повезане. Кад следеће године, надам се, то завршимо биће овде око седам километара повезаних пешачких и бицикличких стаза. То ће такође дати један нови квалитет туристичкој понуди Златибора”, напомиње Ђурић, помињући врло озбиљну амбицију у путној инфраструктури – искрено се нада да ће, ако то не буде могуће већ током 2018. године, у 2019. години сваки заселак у општини Чајетина имати асфалт. **М. Ј.**

нивоу, 19 година сам, практично, био на том нивоу у опозицији. Али нисам мењао странку”, каже наш саговорник и наставља:

Никаких разговора са СНС-ом није било

„Када је основана „Здрава Србија”, која има потпуно идентичан национални програм, а пре свега због мојих пријатељских и другарских односа са Миланом Стаматовићем с којим сарађујем 25 година политички, пословно и приватно, ја сам напустио ДСС и прикључио се „Здравој Србији”. При томе, остао сам у најбољим могућим односима са руководством и свим члановима Демократске странке Србије. А сада градим нову странку која ће, пре свега, бити заснована на нашем региону, Златиборском округу, али и читавој западној Србији, па и целој држави. Постоји, поред тих идеолошких опредељења, и локалпатри-

отизам, да видимо шта можемо да урадимо за западну Србију. Да се нешто побољша у квалитету живота грађана”.

„Што се тиче Српске напредне странке, никаквих разговора с њом није било. Ја сам у политици јер имам своје идеолошке принципе од којих никада нећу одустати. И што се тиче СНС, Демократске странке или неких других партија које се залажу за улазак у Европску унију, прикључење НАТО пакту,

које се не буне против независности Косова или имају слабу националну политику кад је у питању Република Српска или Црна Гора, ја са њима никад не могу разговарати на ту тему. Не припадам таквој врсти политике, ту не може бити разговора. Због националне политике сам се и учланио у партију, у таквој странци сам и сада. Ако не буде постојала странка у Србији која ће заступати такве политичке ставове када су нацио-

нални интереси у питању, ја се више нећу бавити политиком. И сигурно нећу прелазити у неку партију која је потпуно супротна од мојих схватања и убеђења”, рекао нам је о томе Арсен Ђурић.

На наше питање о плановима странке „Здрава Србија”, он одговара: „Ми смо, ево, при крају са прикупљањем потребних потписа. Направљен је статут и програм странке, већ полако радимо на формирању повереништава широм Србије, пре свега на подручју Златиборског округа. Планирамо да се током новембра одржи оснивачка скупштина, где би се изабрали привремени органи странке. Након тога је предаја потписа и аката са оснивачке скупштине да се странка региструје. Током зиме формираће се општински одбори и већ на пролеће бити одржана изборна скупштина, на којој ће се бирати сви страначки органи. А до тада би требало да буду изабрани општински одбори по читавој Србији”. **М. Ј.**

Сезона неслућених успеха чајетинског спорта

Да ли се ико у Чајетини њре неку јодину надао да ће ова варошица имаћи кошаркашку екипу у елитном рангу у коме ће побеђиваћи и донедавне АБА лигаше? Или да ће наш фудбалски клуб у Кућу Србије елиминисаћи нишској „Радничкој“ ња у шрећем рангу у држави засести на чело табеле, испред рецимо једној „Смедерева“ које се дичи и тианћом Железаром и некадашњим фудбалским суйерлићашем? Ко је веровао да ће усјешна чајетинска каратистичкиња Аница Радибраћковић дохвајити четврто место на свету? Лето звучи и кад чујемо да имамо усјешне одбојкашице које поведе нижу и у вишем рангу, зајим вицешампиона Балкана у љанинурској оријентацији (где имамо два члана националне тима), шалентоване младе сјористичке у мнојим друјим сјортовима...

Дошло је време када се, ево, убирају љодови вишеодшине осмишљеној рада у сјористском живоју наше ойшине. Сјајним резултатима, неслућеним такмичарским подвизима у друштву бојатичких екипа из десет љућа већих градова, враћају се дујодшине улајања ойшине Чајетина у развој свих сјортова. Најразвијенија локална самоуправа знала је у шћа улаже, ња сада има и сјористичке и клубове за љонос. А кад једном сјористка чаролија зајреје срца навијача, онда ни државне шшшуле нису недохвалне. Само нека овако љошраје...

Кошаркаши „Златибора“ побеђују и у елитном рангу

Против ваљевског „Металца“ било је и 20 поена предности

Непуних месец дана од тренутка када је обележио 38. годину постојања, КК „Златибор“ уписао је дебитантски наступ у најјачем рангу такмичења у држави, Кошаркашкој лиги Србије, остваривши и прву победу. Скоро четири деценије после почетака на бетону Старог парка, клуб је у ситуацији да се успешно носи са инфраструктурним изазовима које захтева учешће у Кошаркашкој лиги Србије, у такмичењу где се невелика Чајетина надмеће са местима која имају велику кошаркашку традицију.

У дебитанској утакмици у КЛС-у кошаркаши „Златибора“ савладали су на свом паркету екипу ваљевског „Металца“ са 89-80. Вероватно се ни највећи оптимисти у домаћем табору нису надали да ће већи део премијерне утакмице у КЛС-у Златибор имати двоцифрену предност против тима који иза себе има реноме учесника Суперлиге и регионалне АБА лиге. Пресудила је трећа четвртина, у којој је „Златибор“ стекао око 20 поена вишка, што се испоставило као довољан капитал за наставак меча.

„Златибор“ је био доминантнији у скоку, двојица у домаћем табору имала су двоцифрен број ухваћених лопти, а били су бољи

и у шуту ван линије 6,75. Двобој близанаца Маројевића добио је играч „Златибора“ Радомир. Он је уз 21 поен имао и 12 скокова, док је с друге стране Драгомир

имао 12 поена. Посебно инспиративно издање приказао је Владимир Величковић, који је уз 22 поена имао пет скокова и девет успешних додавања.

У уводним минутима публика као да се још увек прилагођавала на нову дворану у којој њихов тим игра као домаћин, али су се у наставку „пробудили“ и здружено бодрили Чајетинце. Трибине дворане СТЦ „Ваи Таи“ биле су солидно испуњене, а уколико се сличне партије „Златибора“ наставе, нема сумње да ће у наредним колима посећеност бити и већа. **Иван Јанковић**

Чачански „Борац“ надигран са 23 разлике

Наставља се победнички низ кошаркаша „Златибора“ против познатих клубова у хали на Златибору. У трећем колу овде је пао чачански „Борац“, водећа екипа Кошаркашке лиге Србије иза које су реноме, квалитет и моћни спонзори (МТS и други). Чачани су убедљиво надиграни од разиграог „Златибора“, са 23 поена разлике 82:59 (35:37). Чајетинска екипа овим је показала спремност и за највеће домете, истакавши озбиљну кандидатуру за Суперлигу, под условом да настави у овом ритму.

У првом полувремену вођена је изједначена борба, да би у наставку „Златибор“ одржао гостима час ко-

шарке. Трећу четвртину домаћи су добили са 16 разлике, четврту са још девет, задржавши шутерски познати „Борац“ на свега 59 укупно постигнутих поена. Тријумф за историју чајетинске кошарке.

Код домаћих најефикаснији је био Милан Вулић са 24 поена, испред Драгослава Папића са 14 и Владимира Величковића са 12. У гостујућој екипи, која је погодила само три од 26 шутева за тројке, нешто бољи од других био је Марко Мариновић са 15 поена. Најбољи у скоку поново је био центар „Златибора“ Радомир Маројевић са осам ухваћених лопти. **З. В.**

Пелверовић: Амбиција је пласман у Суперлигу

Председник КК „Златибор” истиче захвалност за подршку у раду Скупштини општине Чајетина, општинским јавним предузећима као и пријатељима клуба, који су, како каже, препознали уложени труд и остварене успехе, тако да је спонзорски пул КК „Златибор” са 90 порастао на 140 спонзора

Крајем претходне такмичарске сезоне председник КК „Златибор” Рајко Пелверовић изразио је наду да би чајетински клуб у дебитантској сезони у Кошаркашкој лиги Србије могао да буде равноправан ривал осталим екипама. Сudeћи према две уводне утакмице, Пелверовић истиче да су у клубу суштински задовољни првим корацима начињеним у овом рангу.

- За све нас од управе до играча, поготово ових из локала, ово је једна новина. Комплетно смо реновирали тим, на чему се радило три-четири месеца, све у циљу да држимо корак са екипама које су искусније од нас.

Хемија у тиму је одлична. Победили смо реномирани тим „Металца” (89-80), на премијерној утакмици, док смо у Суботици поражени од „Спартак” (80-91), који је прошле године био међу четири најбоља тима КЛС-а. Од дебитантске сезоне очекујемо да пре свега успемо да се усталимо у овом друштву и надамо се пласману међу осам екипа, чиме бисмо дошли до Суперлиге – каже први човек КК

„Златибор”, додајући да се клуб од ове сезоне навикава и на обезбеђивање адекватних услова за реализацију телевизијских преноса на „Арена спорту” и званичном каналу КЛС-а. Премијерни меч против „Металца” преношен је на оба начина. Такође, додаје да се ове сезоне још више улаже у саму опремљеност екипе, а да извесне трошкове изискују и путовања клупског представника сваке седмице у Београд, на Скупштину клубова учесника КЛС-а.

Оно што представља приоритетни проблем по клуб јесте дворана. Због пропозиција такмичења, „Зла-

Рајко Пелверовић

тибор” ће ове сезоне своје утакмице као домаћин играти у дворани СТЦ „Ваи Таи” на Златибору, с обзиром да њиховом досадашњем дому, дворани СЦ Чајетина, тек предстоји процес реновирања како би одговорила неопходним условима такмичења у највишем рангу.

- Хала на Златибору се концепцијски разликује од чајетинске, на коју смо навикли. Осим тога, оптерећење на нама као управи клуба је то што дворана на Златибору није у власништву општине. Јављају се проблеми око термина, а уз то хала има специфичан начин грејања, на лож-уље, што изискује огромну потрошњу. Сто-

га су нам приоритет утакмице, а тренинге и даље спроводимо у Чајетини, тако да се практично у дворани у којој играмо утакмице и сами осећамо као гости. У сваком случају, очекујем да ће нас наши навијачи и у новој дворани подржавати као до сада. Публику не делимо на Чајетинце и Златиборце, ми смо клуб целе општине и сви добронамерни навијачи ће нас гледати и на Златибору као што су то чинили у Чајетини. Ту ћемо сасвим сигурно играти наше утакмице до краја сезоне, а надамо се да ћемо се већ од следеће вратити у нашу матичну халу – каже Пелверовић, који истиче захвалност за подршку у раду Скупштини општине Чајетина, општинским јавним предузећима као и пријатељима клуба, који су, како каже, препознали уложени труд и остварене успехе, тако да је спонзорски пул КК „Златибор” са 90 порастао на 140 спонзора. Такође, посебно истиче своје сараднике из клупског Управног одбора, који раде волонтерски и труде се да обезбеде неопходна средства за неометано функционисање клуба у највишем рангу.

Иван Јанковић

Четврто место на свету за Аницу Радибратовић

„Ово ми је посебно драг успех, заједно са мојом првом златном медаљом коју сам освојила у Чачку”, рекла је Аница, која се каратеом бави четири и по године

Такмичарка Карате клуба „Рујно” Аница Радибратовић заузела је четврто место у катама на Светском првенству одржаном у мађарском Егеру. Овај резултат је највеће достигнуће не само у њеној досадашњој каријери, већ и у досадашње четири године клупског постојања. Она се надметала у појединачној конкуренцији 16 девојчица 2008. годишта.

- Било је доста такмичара у Мађарској, али није било тешко. Трудила сам се да будем општена. Ово ми је посебно драг

успех, заједно са мојом првом златном медаљом коју сам освојила у Чачку – каже Аница, која се каратеом бави четири и по године, а како истиче, на овај спорт се одлучила како би умела да се одбрани уколико буде потребе за тим.

Главни тренер клуба Слађана

Вуловић истиче да је овај резултат додатна потврда тога да се у клубу квалитетно радило у претходне четири године и да ће се с тим наставити и у будућности.

- С обзиром да нам је ово био дебитантски наступ на међународном такмичењу, утисци су веома позитивни. Нисмо ни отишли с циљем да дођемо до медаље, али како је кренуло, схватили смо да су и такмичари из других земаља као и сва остала деца. Аница је имала малу трему, нисам могла да будем с њом на татамију, а сви моји такмичари су веома везани за мене. Прошла је у други круг, а потом је према бодовима била четврта. То је увек најнезгодније место, иза освајача медаља, али је свакако велики

успех. Судије су углавном биле из Мађарске и Бугарске, можда је и то утицало.

До краја године КК „Рујно” очекују обавезе у Купу Србије, чиме ће окончати ову такмичарску сезону.

И. Ј.

Фудбалери „Златибора“ лидери српсколигашког запада

„Однос играча према игри је за сваку похвалу, а сам клуб функционише савршено“, каже за „Златиборске вести“ тренер Владимир Мудринић

Серијом веома добрих резултата фудбалери „Златибора“ су већ неколико кола заслужено на лидерској позицији табеле Српске лиге Запад. Изабраници Владимира Мудринића су, подсећамо, претходне јесени у 15 утакмица полусезоне имали свега 15 бодова и пролеће чекали као један од тимова из „доњег дома“.

-Морамо бити задовољни оствареним резултатима. Пораз у Смедереву нас је тргао на време. Наставили смо после тога у много бољим издању, тако да нас сви схватају озбиљније. Однос играча према игри је за сваку похвалу, а сам клуб функционише савршено - каже тренер Владимир Мудринић.

Осим резултата, људе у клубу као и навијаче свакако може радовати чињеница да је „Златибор“ оформио стабилан састав, што је значајна промена

у односу на претходну сезону када се доста „лутало“ око промена у играчком кадру.

-Претходне године се ни ја нисам можда баш најбоље снашао. Одмах сам „из копачки“ дошао на клупу, тренирао момке с којима сам донедавно играо, тако да можда нисам имао прави приступ раду с њима. Јесен нам није била за похвалу, тако да смо заиста значајно променили састав. Међутим, током пролећа смо били одлични и, што ми је посебно драго, задржали смо ос-

нову те екипе, уз нека појачања током лета. Очекујем да и током зимске паузе буде нових играча, али само у оној мери колико то буде неопходно. Пре свега, желимо да избегнемо проблем који смо имали на почетку сезоне, с повредама појединих играча.

С обзиром на позицију у којој се клуб налази, као логично се намеће питање могућности пласмана у Прву лигу Србије, чиме би се наставио клупски успон кроз такмичарске рангове остварен у релативно кратком периоду.

- Не схватамо то као било какво морање, нити нам се то намеће као обавеза, али уколико се укаже шанса, зашто да не покушамо? Ако си сазрео за тако нешто, нема сврхе таворити у истом рангу. Свакако да не смемо допустити било какво опуштање у наставку сезоне, налазимо се у врху, али је мала разлика, има ту још клу-

бова који конкуришу. Није искључено да ће бити неколико промена на челној позицији у наставку сезоне, јер зависиће много и од других екипа. Поменућу као пример пожешку „Слогу“, која је и ове године у врху где се налази већ неколико сезона уназад, свакако да су њихове амбиције да коначно дођу до вишег ранга велике.

Владимир Мудринић

Додатну тежину клупским успесима у овој полусезони даје и чињеница да се „Златибор“ пласирао у Куп Србије, где је већ елиминисао једног суперлигаша, нишки Раднички. Према Мудринићевим речима, иако обавезе у Купу чине распоред утакмица нешто тежим, играчи те обавезе прихватају са задовољством.

- Момци те утакмице играју с уживањем. Не само Куп Србије, већ и поновни почетак првог степена Куп такмичења, где смо недавно савладали локалног ривала, Чајетину. Задовољство је играти са суперлигашима, савладати један „Раднички“ из Ниша, одмерити снаге са „Чукарничким“, тимом који је, после вечитих ривала, свакако најорганизованији у земљи - истиче тренер ФК „Златибор“.

Иван Јанковић

Одбојкашице побеђују и у Првој Б лиги

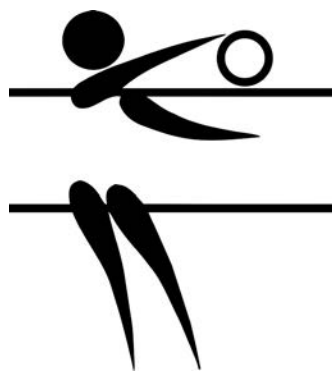
„Имамо добру сарадњу са локалним Спортским савезом и општином Чајетина, која издваја знатна средства за спорт и то се рефлектује на добре резултате”, каже председница ОК „Златибор” Нада Милошевић

Одбојкашице „Златибора” су на најбољи могући начин започеле дебитантску сезону у Првој Б лиги. У два уводна кола оствариле су исто толико победа. После тријумфа на гостовању некадашњем прволигашу „Крагуј-Радничком” (3-1), који је, како у клубу истичу, био неочекиван, Чајетинке су оствариле тријумф и пред својом публиком. После велике борбе и преокрета савладан је чачански „Борац” са 3-2 (21:25, 29:27, 25:27, 25:23, 15:13), тим који су Чајетинке недавно победиле и у купу (3-1).

— Овај ранг је свакако много јачи, али надам се да ћемо бити све бољи. Неке екипе већ познајемо, али треба узети у обзир да смо ипак новајлије у овом рангу, има мало треме и несигурности — каже капитен Александра Пантовић.

Тренер Станко Брашанац признаје да се није очекивао овако добар почетак сезоне у Б лиги.

— Када се осврнем на наш претходни пласман у виши

ранг, дуго времена је постојала одређена баријера, дуг период је протекао док смо дошли до прве победе. Сада смо остварили две победе, али нам је мало недостајала наша препознатљива игра. Надам се да је тај притисак дебитантских утакмица у вишем рангу престао и да ће бити мало лакше у наставку. Од девојака увек пре свега очекујем борбеност, па уколико она буде довољна за победу одлично. Уколико не, честитаћемо противнику на заслуженој победи — каже Брашанац.

Досадашњи дом одбојкашица „Златибора”, дворана СЦ Чајетина, и ове године биће место

на којем ће одиграти своје утакмице као домаћин. Хала испуњава услове овог ранга, а како каже председница клуба Нада Милошевић, клуб је веома задовољан што ће наставити да игра на познатом паркету.

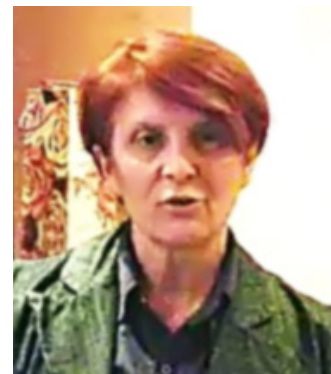
— Волимо да играмо у чајетинској хали, услови су заиста добри. Ту тренирамо и играмо 16 година, осећамо се као код куће. Надамо се да ћемо првенство ове године завршити на паркету у Чајетини. Атмосфера на утакмицама је таква да би је пожелели многи суперлигаша и прволигаша. Захваљујемо се нашим верним навијачима на подршци и када побеђујемо и када губимо — истиче председница клуба и додаје да су посебан изазов са којим се клуб суочава у вишем рангу дуга путовања, као и сви остали трошкови који иду уз овај ранг такмичења.

— Трошкови у овом рангу, наравно, доста већи из разлога што су веће котизације, судијске таксе, путни трошкови за службене лица, даља путовања... Израчунали смо да ћемо

у овој сезони пропутovati 5.200 километара. Дванаест екипа је у лиги од Инђије до Лесковца. Имамо добру сарадњу са локалним Спортским савезом и општином Чајетина, која издваја знатна средства за спорт и то се рефлектује на добре резултате у многим спортовима. Поред тога, имамо и добро координисан и организован превоз службеним мини аутобусима.

Милошевићева истиче да је континуитет подршке појединаца и институција са локала веома значајна по рад клуба.

— Туристичка организација Златибор, ЈКП „Водовод”, СТЦ „WaiTai”, Специјална болница „Чигота”, Кафе бар „Александар”, СУР „Лагуна”, Кафе бар „Ива” редовно су уз нас. Подршку навијача не смемо да заборавимо. Они су важан сегмент игре. Морам посебно да поменем нашег најватренијег навијача Мија.

Нада Милошевић

Примарни циљ клуба је опстанак у овом рангу такмичења. Према речима председнице, клуб прати принцип: „Тиха вода брег рони”.

Оно на шта је клуб посебно поносан јесте чињеница да, као и претходних сезона, састав тима чине играчице из матичне општине. Пионирска селекција почела је своје првенство Златиборско-Моравичког округа крајем октобра, а ускоро ће регионалну лигу почети и кадеткиње. Део одбојкашица игра у све три селекције, а у клубу се надају да би једна од ових селекција могла доћи и од завршног турнира.

Захуктали се радови на гондоли

Директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојана Божанић са поносом истиче да отплата кредита за саму инвестицију иде добро и да је део кредита отплаћен превремено. – Креће постављање кабл вода од центра Златибора до међустанице код Рибничког језера

Радови на изградњи последње станице „Голд гондоле Златибор“ у пуном су јеку. Извођачима на руку иду временски услови па ће планирани послови бити реализовани у предвиђеном року. Ради се на бетонирању плоче на последњој станици гондоле, као и изради појачања око стубова.

Са радницима „Јединства“ на терену су и представници компаније „Амига“, чланови конзорцијума задужени за машинске инсталације. Небојша Божовић, шеф градилишта МПП „Јединство“ Севојно, истиче да ће након бетонских радова уследити монтирање опреме које ће, како је дефинисано уговором, надгледати представници компаније „Помагалски“. Они ће пружати техничку помоћ приликом анкерисања и монтирања опреме.

Вредност радова на последњој станици гондоле износи око 2,5 милиона евра. Од тога 500.000 су радови, а преостало је вредност опреме. Директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојана Божанић са поносом истиче да отплата кредита за саму инвестицију иде добро и да је део кредита отплаћен превремено, па у вези са тим очекује да ће од банке добити умањење камате. Очекује да ће радови ускоро започети и на првој станици гондоле, на локацији изнад златиборске пијаце. Истиче да је документација у

потпуности завршена, да су у сарадњи са надлежним министарством отклоњени сви недостаци и да се само чекају папири везани за поменути парцелу.

Омогућен улазак у посед на првој станици

У Служби за катастар непокретности у Чајетини спроведен је пројекат парцелације који постоји за почетну станицу и издвојен део парцеле. Општина је од Министарства финансија већ добила решење по коме је омогућен улазак у посед на земљишту где је прва станица жичаре, која је у својини Републике Србије, а где је држалац ПК „Златибор“. „Министарство по закону има рок од пет дана да изда дозволу, уколико је све у реду. Ми се надамо да јесте

и да ће то бити најбрже могуће завршено, те да ће ускоро почети радови и на почетној станици гондоле“, додаје Божанићева.

Сматра да неће бити проблема око добијања дозволе за остале фазе изградње гондоле, јер су имовинско-правни односи углавном решени за све приватне парцеле. Власници поседа који нису задовољни тржишном вредношћу својих парцела обратили су се суду. Са осталим институцијама, изузев ПК „Златибор“, није било проблема у поступку прибављања потребне документације. Проблеми везани за Пољопривредни комбинат и државно земљиште се настављају.

Креће се и са радовима на постављању кабл вода од центра Златибора до међустанице код Рибничког језера. Терен је приступачан за пролаз машина, јер траса којом ће кабл вод бити постављен налази се поред већ постојећег пута, тако да би радови требало да буду завршени до краја године. Што се тиче опреме за гондолу, она је углавном пристигла и уредно ускладиштена у адекватан складишни простор у Бранешком Пољу. Очекује се још испорука делова за сајлу и мањи део електроопреме.

Директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ истиче да гондола, иако још није пуштена у функцију, општини Чајетина већ доноси индиректне приходе. Јер, са знањем да ће ова туристичка атракција ускоро бити у функцији, многи инвеститори су похрлили на Златибор, купили земљу и већ почели да граде. Захваљујући овој инвестицији Златибор ће се винети у нове туристичке висине на мапи Европе али и света. У договору са сарадницима из маркетиншких агенција, који сматрају да овај пројекат треба што

Представници Туристичке организације Златибор и „Голд гондоле“ у посети Јахорини, сарадња с Палама и Источним Сарајевом

Током боравка на Фестивалу туризма у Сарајеву делегација општине Чајетина, представници ЈП „Голд гондола“ и ТО Златибор посетили су и Олимпијски центар „Јахорина“. „Обишли смо радове на систему за вештачко оснежавање, на језеру које се гради на врху Јахорине и стазе које се уређују за предстојећу зимску сезону“, казала је директорка „Голд гондоле Златибор“ Бојана Божанић. Она је додала да је поменути делегацију из Чајетине угостио директор Олимпијског центра „Јахорина“ Дејан Љевнаић.

Уприличен је обилазак ски-центра Равна планина, који се налази три километра од центра Пала, где су отпочели радови на изградњи гондоле-жичаре. Како је речено представницима Чајетине, до сада су завршени стубови у првој фази за ту жичару на домак Пала дужине 1.350 метара, а кабине се очекују до почетка зимске туристичке сезоне. Божанић је истакла да су током сусрета

размењена искуства у погледу градње жичара и основних карактеристика објеката. Комплетна гондола до Јахорине биће дуга 6,5 км, имаће 74 стуба, док ће златиборска гондола бити дугачка 8.950 метара, имаће 36 стубова и једну међустаницу. Представницима Чајетине предочени су планови будућег развоја ски-центра Равна планина а разговарали су и са начелником општине Пале Бошком Југовићем. Обновљена је дугогодишња сарадња две општине – Чајетине и Пала, договорена посета Златибору у циљу развоја нових пројеката и устостављања партнерства у туризму и другим областима. Делегација из Чајетине састала се током боравка на фестивалу у Сарајеву и са представницима града Источно Сарајево, где је договорено да у наредном периоду потпишу протокол о сарадњи који ће изродити неку нову идеју, пре свега креирање заједничког туристичког производа.

више промовисати, ЈП „Голд гондола“ већ је имало запажене наступе на појединим сајмовима. Први наступ био је у фебруару на Сајму туризма у Београду у оквиру штанда Туристичке организације регије Западна Србија, где је посетиоцима сајма на лицу места представљена кабина гондоле. Поред тога, ово предузеће учествовало је на београдском Сајму грађевинарства, који такође промовише пројекте који представљају „бум“ у свету грађевинарства, али и у другим областима.

„Сматрамо да је за сада тржиште Србије, Црне Горе и Босне и Херцеговине јако занимљиво за нас, јер желимо да представимо оно што имамо. Наравно, не представљамо се сами, већ заједно са Туристичком организацијом Златибор. Тако правимо једну компактну целину, јер верујем да ће сутра окосница златиборског туризма, између осталог, бити и гондола“, додаје Божанићева.

Представљање и у Сарајеву

„Голд гондола Златибор“ се од 19. до 21. октобра представила на Сарајевском фестивалу туризма у Центру „Скендерија“ у оквиру кога је одржан 39. Међународни сајам туризма и туристичке берзе и 6. Међународни сајам хотелско-угоститељске опреме и кетеринга. „Голд гондола Златибор“ је промовисана на штанду Туристичке организације Златибор, на коме су представље-

ни сви туристички потенцијали златиборског краја. Посетиоци штанда могли су да се кроз игру упознају са пројектом века – најдужом гондолом на свету, али и да учествују на фејсбук такмичењу везаном за највише кликова са гондолом.

„У плану је да кроз флајере и брошуре представимо пројекат гондоле и још неке актуелне туристичке пројекте, јер где год одемо представљамо не само наше предузеће већ целу општину. Идеја је да гондолоу

промовишемо кроз награду и да побољшамо коришћење нашег сајта и фејсбук странице. То су места где највише можемо да информишемо наше грађане. То је нешто што може да постане атрактивно и да буде начин да се они заинтересују; да ли преко интересантних награда или лајкова на страницама, наградама за оне који имају највише лајкова везаних за

гондолоу и друго“, наводи директорка „Голд гондоле“.

Победник фејсбук такмичења „Кликом са Голд гондолом“, уприличеног поводом наступа на Фестивалу туризма у Сарајеву, је Озана Алагић са 233 лајкова. Она је добила викенд за двоје на Златибору у коначишту „Сунце“, а ЈП „Голд гондола Златибор“ најављује нове награде у наредном периоду.

Божанићева додаје да је веома задовољна сарадњом са Дино парком на Златибору, где је током лета била изложена кабина гондоле, тако да су посетиоци могли додатно да се информишу и барем делимично сагледају предности овог пројекта.

„То је заиста велика реклама. Ми се спремамо за оно што нас очекује. Треба свима у околини да најавимо да ће гондола почети с радом надам се током следеће летње туристичке сезоне. Мислим да све то иде у добром правцу. Мислим да треба добро да проценимо који сајмови су за нас занимљиви, како би држали интересовање. Не треба у томе да претерамо, јер ми на терену још увек имамо само радове, али ћемо сасвим сигурно ову инвестицију завршити до половине идућег лета“, закључује Божанићева.

„Голд гондола Златибор“ је инвестиција од националног значаја, вредна 13 милиона евра. Цео пројекат финансира се искључиво из буџета општине Чајетина.

Драгана Росић

Делегација општине Чајетина и чајетинског ЈКП „Водовод Златибор“, коју је предводио председник СО Чајетина Милоје Рајовић, учествовала је на трећој Међународној конференцији Друштва водна агенција која је од 26. до 28. октобра одржана у Љубљани.

Конференција са темом „Утицај међународне комуникације на воду и водне ресурсе“ окупила је бројне градове и општине из региона који су се представили својим пројектима у пре-

Милоје
Рајовић

дођете, видите како смо урадили и да вам пренесемо наша искуства, да нам budete драги гости – поручио је окупљенима Рајовић и предложио им да погледају припремљени филм о том подухвату.

Након презентације постројења из општине Чајетина, директорку ЈКП „Водовод Златибор“ Раду Јовановићу уручена су два едукативна пакета „Водни агент“, намењена за ОШ „Димитрије Туцовић“ и за дечји вртић на Златибору. Пакете је уручио

Предстојећи почетак градње златиборског постројења најављен у Словенији

Општина Чајетина и ЈКП „Водовод Златибор“ на међународној конференцији у Љубљани представили су се презентацијом „Пројектовање и конструисање пречистача отпадних вода на Златибору“

дметној области. Чајетина је привукла пажњу својим пројектом изградње Постројења за пречишћавање отпадних вода, чија ће изградња ускоро почети, а за које је Центар за међународну сарадњу Словеније донирао део средстава.

Циљеви конференције и један од приоритета пројекта „Водни агент“ били су партнерства и грађење мреже у циљу остваривања међународне сарадње и стварање што квалитетнијег деловања на заштиту воде и водних ресурса. Истакнуто је да вода и водени токови не познају границе и заправо нас повезују, те су учесници позвани да, у складу с тим, сви заједно покажу одговорност за сигурност, заштиту и очување воде, пре свега од сопствених утицаја.

Присутни су били у прилици да се ближе упознају са пројектом „Водни агент“, као и са моделима сарадње на сличним пројектима, стручним ресорним пројектима, а представљене су и активности координатора у школама. Општина Чајетина као инвеститор пројекта изградње

Постројења за пречишћавање отпадних вода и ЈКП „Водовод Златибор“ као носилац пројекта представили су се презентацијом „Пројектовање и конструисање пречистача отпадних вода на Златибору“ у којој је било речи о врсти постројења која ће се градити сходно потребама и конфигурацији терена.

Говорећи на тој презентацији, председник Скупштине општине Чајетина Милоје Рајовић је рекао да Златибор, на коме живи 3.500 људи, посећује велики број туриста, има милион ноћења годишње, тако да на овој туристичкој планини повремено буде и 25.000 људи.

– Онда се наметнула тема пречистача за отпадне воде за

Златибор и ми смо успели у последњих неколико година да сву ту воду саберемо на једно место. Затим је дошла тема да ту воду пречистимо и ми смо успели заједно са словеначком владом, тачније са Центром за међународну сарадњу и развој Републике Словеније, да обезбедимо донацијска средства од 1,5 милиона евра, а општина Чајетина је дала три милиона евра. Тако да у наредних десетак дана, надам се, почињемо да градимо систем за пречишћавање отпадних вода на Златибору. Надамо се да ће наша општина Чајетина и Златибор по томе постасти пример за углед у Србији. А кад за годину дана завршимо постројење, позваћемо вас да

Миха Кордиш из љубљанског „Хидроинжењеринга“.

Учесници конференције су у оквиру тематских излета обишли фабрију кристала Рогашка, где су имали прилику да виде производњу премијум кристалног стакла, која произилази из традиције стакларства дуге 350 година. Посебну пажњу привукао је обилазак водног пута у Костривници, места где извире велики број минералних вода овог краја, међу којима и најпознатији „Donat Mg“. Занимљив је био обилазак паба минералних вода где су дегустирали лековите воде које су у погледу количине магнезијума на врху листе природних и минералних вода у Европи.

М. Јеремић

Златибор привукао Сарајлије, промоције у четири државе

„Заказане су и презентације Златибора у Темишвару, Тузли, Скопљу и Београду, где ће бити најављене манифестације, зимски туристички садржаји, а хотелијери ће изаћи са ценама пакет аранжмана за предстојећу зимску сезону“, истиче Владимир Живановић

Туристичка организација Златибор активно ради на промоцији Златибора, како у Србији тако и у земљама окружења. Након сајамских наступа и презентација у Новом Саду, Будимпешти и Београду, после паузе од неколико година одржана је промоција у Сарајеву. Том приликом потенцијални гости упознати су са атрактивностима ове дестинације, а остварени су и контакти са представницима тамошњих медијских кућа и туристичких агенција.

Грађани Сарајева су веома заинтересовани за Златибор, па ће у наредном периоду уследити још интензивније кампање на овом тржишту. Из ТО Златибор очекују да ће ове активности резултирати већом посећеношћу гостију из овог дела Босне.

Један од циљева сајамског наступа у Сарајеву, како наводи директор ТО Златибор Владимир Живановић, јесте уговарање студијских тура, а прва је планирана за април следеће го-

дине. На списку гостију на првом месту налазе се сарајевски медији, са локалном и националном фреквенцијом, али и туроператери који су заинтересовани да Златибор продају у већ припремљеним туристичким пакетима и аранжманима.

„Жеља нам је да стимулишемо што већи број становника Сарајева да дођу на Златибор. Сматрамо да повољан положај и наша добра понуда може да пробуди интересовање великог

броја Сарајлија да посећују Златибор“, додаје Живановић.

За житеље Сарајева Златибор пре свега представља ваздушну бању, идеално место за здравствени туризам, али и за породични одмор. Сматрају да се као такав издваја од других туристичких дестинација у Србији.

„Богатство садржаја и чињеница да на Златибору могу

туристички садржаји, а хотелијери ће изаћи са ценама пакет аранжмана за предстојећу зимску сезону“, истиче директор ТО Златибор.

За оне који планирају да ове зиме одмор проведу на Златибору, домаћини припремају разноврсне садржаје који ће бити прилагођени зимској туристичкој сезони. У Авантура парку најављена је изградња скијалишта где ће радити професионални инструктори за обуку деце, а своје капацитете преуредиће и Дино парк који има у плану да уреди клизалиште. Дечије скијалиште Обудојевица, које се налази у самом центру Златибора, и ове године биће доступно за све љубитеље скијања. Очекује се да ће Ски-центар „Торник“ и ове зиме радити пуним капацитетом, а како би све функционисало у најбољем могућем реду у току је провера жичара и система за вештачко оснежавање.

Живановић каже да се последњих година јаз између летње и зимске туристичке сезоне на Златибору знатно смањило.

„Нема дана да на Златибору не борави од пет до шест хиљада гостију. У прилог тога иде велики број конгреса и семинара. Иза нас је Конгрес кардиолога који је окупио велики број људи из струке који су присуствовали бројним стручним предавањима. Радује нас чињеница да су хотели своју понуду прилагодили конгресном туризму, посебно у јесењем и пролећном периоду, тако да се јаз између зимске и летње туристичке сезоне знатно смањило“, закључује директор ТО Златибор.

Владимир Живановић

да проведу неколико квалитетних дана са породицом стимулише их да посете ову планину. Ту су хотели са добрим смештајним капацитетима, велнес и спа центри, играонице... Што се тиче сајамских наступа, у наредном периоду нас очекује учешће на сајмовима у Крагујевцу и Бањалуци, а заказане су и презентације у Темишвару, Тузли, Скопљу и Београду. Том приликом биће најављени концерти, манифестације, зимски

Хотелу „Олимп“ награда на сајму WESTM 2017.

Туристичка организација Златибор учествовала је на четвртм међународном специјализованом сајму туризма - Winter Events & Spa Travel Market (WESTM 2017), који је одржан 16. и 17. октобра у београдском хотелу „Crowne Plaza“. На сајму је учествовало више од 100 организатора конгреса, семинара и других догађаја, представника хотела, туристичких организација и агенција, који су имали прилику да успоставе нове контакте и договоре послове за наредни период. Учесници су били из Србије, Црне Горе, Македоније, Републике Српске, Русије, Турске, Италије... ТО Златибор је на пословним састанцима представила бо-

гату туристичку понуду планине, са нагласком на зимске садржаје, као и могућности за одржавање великог броја конгреса и семинара током целе године. Поред састанака један-на-један који су основа WESTM-а, одржана су предавања на којима су учесници могли да се упознају са најновијим трендовима и усвоје нова знања у области примене информационог технологија у MICE индустрији и туризму. У оквиру WESTM 2017 додељене су награде „Туристичка призма“ за нови квалитет у туризму. Ове године је додељено десет признања, а међу добитницима је и хотел „Олимп“ са Златибора, у категорији велнес и спа центри и хотели. **Т. О. З.**

Врхунска грла наших сточара на сајму у Кривој Реци

На првом изложбено-продајном сточном сајму најбоља крава Никите Аксентијевића, јуница Владимира Вирића, овце Мирослава Јанковића и Дарка Жунића, а јагњад Марка Марића

На велики празник Крстовдан, када се у многим местима у Србији организују вашари, Привредно друштво за развој пољопривреде „Златиборски еко аграр“ и општина Чајетина организовали су у Кривој Реци први изложбено-продајни сточни сајам. Поред традиционалног продајног дела, сајам је имао и изложбени карактер на коме су се оцењивала изложбена грла. Циљ манифестације, која је покренута на иницијативу пољопривредника општине Чајетина, мештана Криве Реке и визионара јесте да се прикаже шта то људи овог краја имају на својим газдинствима и какав је генетски потенцијал њихових грла.

Један од покретача идеје да се у овом богатом, радном и

вредном златиборском селу организује оваква манифестација је Милован Мићо Ристановић, родом из овог краја. Како каже, пријатно је изненађен што је његова идеја прихваћена, подржана и на његово велико задовољство веома брзо и успешно реализована.

„Мислим да Крива Река у овом тренутку има преко 20 фарми крупне стоке. Потребења ради, мислим да

има више крупне стоке него становника. Овде је доста фарми које предају млеко, баве се сточарством, а знамо да је овде, ипак сурова клима. Тог тренутка када сам разговарао са

руководством општине Чајетина и дао идеју, они су прихватили, разумели и схватили да је будућност Србије здрава храна. Управо Крива Река то може да понуди“, додаје Ристановић.

Милован Мићо Ристановић, један од покретача идеје да се у овом крају организује оваква манифестација

По речима Ивана Гујаничића из „Златиборског еко аграра“, намера је да се у будућности на овакав вид манифестације одазове више пољопривредника, више узгајивача. „Сигурни смо да сама општина Чајетина и пољопривредници овог краја имају шта да покажу. Овом приликом све се не може видети, али циљ нам је да се ова манифестација подигне на један виши ниво и да се сваке године повећава број одгајивача који ће излагати своја грла. И, наравно, развија сарадња са регионом“, истиче Гујаничић.

Међу изложбеним грлима наша су се говеда „сименталске расе“, овце расе „ил де франс“ и „сјеничка раса“. Одлуку о победницима донео је трочлани жири сачињен од

Учесници задовољни местом одржавања оваквог догађаја

Милан Милојевић пољопривредник из Шљивовице

стручних лица из области зоотехнике Саветодавне стручне службе Ужице и Пољопривредне службе општине Чајетина.

Прво место у категорији крава освојило је грло Никите Аксентијевића. У категорији јуница најбоље оцене добило је грло Владимира Вирића. Што се тиче оваца „сјеничке расе“, прво место припало је узгајивачу Мирославу Јанковићу. Међу овцама расе „ил де франс“ најбоље су оцењене овце Дарка Жунића, док је за најбоље одгајену јагњад награђен Марко Марић.

Један од чланова жирија Дејан Станковић из Пољопривредне стручне службе Ужице каже да су сва грла која су била изложена веома доброг квалитета, а видан напредак постигнут је и у одгајању оваца. Грла су оцењивали по спољном изгледу, не улазећи превише у производне карактеристике. Нада се да ће се сајам организовати и наредних година са већим бројем изложених грла.

Владимир Анџић из Мачката љубав према коњима негује од детињства

Учесници који су дошли из готово свих чајетинских села о сајму су имали само речи хвале. Како кажу, ово је право место за одржавање једног оваквог догађаја, јер Крива Река поседује идеалне услове за то. Првенствено јер има најуређенији простор сточне пијаце, али и велики број пољопривредних газдинстава која се де-

ценијама баве сточарством и вољна су да овај сајам максимално подрже.

„Дошао смо да подржимо ову манифестацију. Ово је одлична идеја и било би добро за наш крај када би трајала“, рекао нам је Милан Милојевић, пољопривредник из Шљивовице. Додаје да је веома задовољан сарадњом са „Еко

са задовољством уприличили овдашњи узгајивачи и љубитељи коња. „Често долазимо на вашаре са коњима. Овде смо по позиву ‘Еко аграра’ како бисмо озваничили и улепшали читав овај догађај“, каже Владимир Анџић из Мачката, који љубав према коњима негује од детињства.

Допринос одржавању ове

Победничко грло

”

Циљ манифестације, која је покренута на иницијативу пољопривредника општине Чајетина, мештана Криве Реке и визионара јесте да се прикаже шта то људи овог краја имају на својим газдинствима и какав је генетски потенцијал њихових грла

аграром” који чајетинским пољопривредницима пружа различите видове подршке, посебно истичући набавку сточних грла.

Манифестација је употпуњена дефилеом фијакера који су

манифестације дали су произвођачи сточне хране „Житомлин Крива Река“, „Геби“, „Храна продукт“, „Сто посто“ и „Пантелић“, који су за победнике обезбедили вредне награде.

Драгана Росић

Представници ђачког парламента ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине и са Златибора посетили су Скупштину општине Чајетина. У разговору са председником Милојем Рајовићем, ђаци су се упознали са принципом рада скупштине и доношењем одлука. Такође, упознати су и са капиталним инвестицијама општине Чајетина, а пре свега са изградњом постројења за пречишћавање отпадних вода

није гради, било да се граде зграде, или водовод и канализација, а ту је и поправка путева. Доносимо и одлуку о буџету, именујемо директоре јавних предузећа и установа“, каже Милоје Рајовић, председник СО Чајетина.

Рајовић је представнике ђачког парламента упознао и са изградњом постројења за пречишћавање отпадних вода. Договорено је да заинтересовани ђаци буду позвани на свечано постављање камена темељца,

могу равноправно распоредити у складу са принципима родне равноправности“, каже Ивана Милојевић, координатор ученичког парламента.

И ђаци су имали шта да кажу. Пре свега, упознали су председника скупштине са својим радом и начином решавања проблема који их тиште.

„У овој школској години одржали смо само један парламент, а сада следи још један коме ће присуствовати директорка шко-

доста сличности између ова два парламента, јер код нас у школи се све гласа и ради се договором. Све је у принципу слично, само је то кад нас мало мање озбиљно“.

„Ми учествујемо у раду школских тимова и присуствујемо седницама школског већа, што је веома важно како би ученици били упућени у све што се дешава у нашој школи. Наши ђаци немају примедбе на наш рад, јер све што нам предложе ми се

Ђачки парламент у посети СО Чајетина

Ђаци су се упознали са принципом рада скупштине и доношењем одлука, са капиталним инвестицијама општине Чајетина, а пре свега са изградњом постројења за пречишћавање отпадних вода за који су и сами заинтересовани, јер су већина њих чланови еколошке секције

за који су и сами заинтересовани, јер су већина њих чланови еколошке секције.

Како ради скупштина општине, како се одлуке доносе, а пре свега припремају и на крају спроводе, шта је то што један локални парламент све ради и за шта је задужен, само су нека од питања на које је одговоре ђацима дао председник чајетинског парламента Милоје Рајовић.

„Да би се одлуке усвојиле потребно је да имамо већину, а то је 16 од 31 одборника. Након њиховог доношења иду на извршење. А ово је иначе основна улога СО Чајетина. Највише радимо планове за читаву нашу општину, на основу којих се кас-

планираног у наредних десетак дана. Вачки парламентарци упознати су и са изградњом гондоле, као и са значајним пројектим у циљу побољшања школских услова, а то се односи на изградњу физкултурне сале на Златибору и проширење хале у Чајетини. Говорило се и о унапређењу спорта код основаца, а посебан акценат дат је на родну равноправност у спорту.

„Заиста је похвално што се све више пара улаже у спортове којима се баве девојчице. Јер, признаћемо да се деценијама више улагало у спортове којима се баве дечаки, тако да наша општина може бити пример тога како се средства из буџета

ле, јер ћемо пробати да решимо проблем игранки, односно, да видимо да ли ће се оне одржавати до краја ове школске године. Јер нама те игранке пуно значе, ту се опустимо после напорног учења“, каже Нађа Радибратовић, представник ђачког парламента.

„Ђачки парламент решава већину питања која се тичу нас деце, а директорка увек има разумевања према нама и сваки наш предлог саслуша, па у већини случајева нам жеље и испуни“, каже Данило Весовић, представник ђачког парламента. На питање каква је разлика између њиховог и школског парламента, Данило каже: „Има

трудимо да кажемо директорки, а она нам, уколико је то могуће, испуни“, објашњава Зорана Дробњак, председник ђачког парламента.

Иначе, ђачки парламент ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине и са Златибора ове школске године има 18 представника. Координаторка парламента Ивана Милојевић каже да је веома задовољна што ђачки парламент уопште постоји, као једно преговарачко тело између управе школе и ученика.

„Мени се чини да је ова генерација у односу на претходне много борбенија и више се залаже за своја права, што је добро. Годишама сам се у раду са њима трудила да им подстакнем демократски дух, да они уствари схвате шта заправо значи борити се за своја права. Мислим да су довољно зрели да могу сасвим квалитетно да заступају своје интересе“, наглашава Ивана Милојевић.

Иначе, приликом посете СО Чајетина представници ђачког парламента дали су предлог председнику чајетинског парламента да кухиња у њиховој школи буде бесплатна за све ђаке.

Нада Целебџић

Представници Бањалуке у општини Чајетина

Руководство општине Чајетина угостило је 17. октобра председника Скупштине града Бањалука Зорана Талића и његове сараднике. Тема је била размена искустава у области пољопривреде и туризма са циљем успостављања сарадње са Републиком Српском, као и са њеним највећим градом.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић се на ову пријатељску посету осврнуо и на ширем нивоу.

„Има пуно разлога за сарадњу и повезивање. Свака озбиљна држава првенство даје својим припадницима, свом народу, тако да ми морамо да концентришемо и ујединимо Србе ма где они били; да ли су вештачки

одвојени у овим државама као што је Република Српска, или су доле на Косову, или у Црној Гори, или у дијаспори. Ми морамо да се ослонимо на њих, да их повежемо и као матица пошаљемо поруку да су они добродошли. И да ми бринемо о њима, да је интерес Србије да се ослонимо на те наше ресурсе: наци-

оналне, природне, економске... И зато ми помажемо и Србе у Републици Српској, размењујемо искуства са њима“, рекао је председник Стаматовић.

На овом састанку било је речи о потенцијалима ова два места као и улагањима у инфраструктуру.

„Бањалука је доста опредеље-

на да се развија и у пољопривредном и у туристичком смислу, па ми обилазимо одређене општине у Србији и региону. Тражимо најбоље примере да видимо како бисмо могли да развијамо нашу локалну заједницу, односно наш град“, рекао је председник Скупштине града Бањалука Зоран Талић. „У наредном периоду можемо да размишљамо да се неке ствари које се овде имплементирају користе и у Бањалуци. Поготово што се овде развија производња млека, сувомеснатих производа и малине, а то је оно што и ми у Бањалуци радимо. Ту може доћи и до повезивања наших привредника са привредницима златиборског краја“.

Уприличен је састанак гостију и са директором Туристичке организације Златибор, а посетили су и компанију „Златиборац“ из Мачката чији производи су познати грађанима Бањалуке. **М. Р. Луковић**

И Трново и Чајетину муче кочнице са врха државе

Делегација општине Трново из БиХ посетила је општину Чајетина. Договорен је почетак сарадње између ове две локалне самоуправе. Имају готово идентичне проблеме са структурама републичких власти, па је договорено да се ова сарадња настави у културном, туристичком, привредном смислу, али и да једни

готово идентичан проблем са републичким структурама власти. Тако су на састанку делегација ове две општине описане, иако нису збримљене и нису верски исте, нити непознате једна другој. Први човек чајетинске општине Милан Стаматовић поручио је гостима да су увек добродошли на

трговало, наши трговци су махом продавали говеђу пршуту на сарајевској пијаци. Због познатих дешавања то је застало, али опет ће се успоставити те везе“, рекао је Стаматовић.

Иако први пут у званичној посети, већ је понуђена и сарадња. „Имамо један пројекат где прави-

кајмака и вунених производа“, истакао је начелник општине Трново Ибро Берило.

Обе општине имају проблеме са републичком влашћу због, како кажу, мешања надлежности. И једни и други истичу да имају довољно пара и пројеката, али и превише „кочница“ са врха. Општина Трново

од других искористе искуства како би превазишли готово идентичан проблем.

Велике територије на падинама неколико познатих планина, уздигнуте из пепела у последњих деценију и по, обе са великим буџетима и перспективом за још бољи развој, и Чајетина и Трново имају

Златибор и подсетио их на давна времена када су Златиборци трговали у Сарајеву.

„Гости из Босне су нам трећи по бројности на Златибору. Највише долази Београђани и Новосађани, па онда гости из суседне републике. А то је и навика из претходних времена, када се размењивало и

мо 20 типских кућица на планини, које ће бити привременог карактера и где ћемо продавати своје производе, и то искључиво органску храну. Те објекте даћемо нашим младим људима који немају посао. Наћи ћемо начин да се златиборски домаћи производу ту на Бјелашници нађу, попут меса, сира,

је седам година чекала на поништења уредбе о проглашењу ове територије за национални парк и те године, по речима њиховог начелника, улудо су потрошене. Ипак, уредба је укинута и градња

је почела онако како је регулисано локалним плановима. Са друге стране, део територије општине Чајетина тек је проглашен Парком природе, па Стаматовић најављује велику борбу за оцену уставности ове уредбе и нада се да ће успети да овај проблем реши.

Н. Џелебџић

Прекомерна тежина је узрок многих болести

У „Чиготи” одржан симпозијум о гојазности на коме је, уз остало, речено да деца за ужину не треба да уносе “калоријске бомбе” које имамо поред сваке школе

Гојазност је, указују статистички подаци, све већи глобални епидемиолошки проблем који је све више заступљен и међу млађом и међу старијом популацијом. Како је прекомерна телесна тежина узрок настанка многих других болести, тако се овом темом баве лекари различитих струка. На симпозијуму посвећеном гојазности као болести, који је одржан првог октобарског викенда у Специјалној болници „Чигота” на Златибору у организацији Ендокринолошке секције Српског лекарског друштва и Српског удружења за проучавање гојазности, били су присутни наши водећи стручњаци из ове области.

„Ми смо имали, у Академији наука, прошле године један састанак и изашла је и књига која говори о епидемији гојазности у Србији, пошто постоје документовани подаци да још увек нисмо зауставили ту епидемију. Сад сви ови састанци имају за циљ да покушавамо да са различитих аспеката, свако из области своје дисциплине, нађемо разлоге за тај пораст и методе како би пораст могли и да предупредимо”, рекао је академик проф. др Драгам Мицић и додао: „Специјална болница „Чигота” је јединствена у Србији по томе. Остали покушавају да направе центре, међутим, не оваквог капацитета. Овде је веома вели-

ки број лекара различитих дисциплина, као и они задужени за вежбање, значи наставници физичке културе. То је исто веома битно, повећање физичког вежбања које је значајно за потрошњу енергије и смањење телесне тежине.”

Према подацима Светске здравствене организације, за превенцију гојазности потребно је 10 пута мање новца него за њено лечење. Да би то успело, потребно је бавити се правилном исхраном и развојем најмлађих. „Све почиње од школе, од начина исхране, дијете, ужине, и то су сада педијатри схватили и почели сарадњу са нутриционистима. Да се фиксира тачно шта све може да се унесе, да се не уносе оне калоријске бомбе које имамо око сваке школе. Имате хамбургере, кока коле... То је све јако пуно калорија и то не би требало да унесе деца за ужину”.

И Влада РС и њени здравствени органи, каже академик Мицић, схватају дубину овог проблема и потребу да се што пре адекватно реагује. Један од начина је и заједничко деловање свих лекара тако да ће, почев већ од обележавања Светског дана срца, задатак сваког здравственог радника бити мерење телесне тежине пацијената и након тога, спрам добијеног резултата, даље деловање.

М. Р. Л.

Превентивни прегледи поводом обележавања Дана старих

Поводом обележавања Светског дана срца и Међународног дана старих, Црвени крст, Дом здравља и Удружење пензионера из Чајетине постарали су се да изађу у сусрет старијим суграђанима и омогуће им бесплатан здравствени преглед.

На Међународни дан старих почиње и месец солидарности са старим особама. Циљ је да се виде проблеми које имају особе трећег доба и да се адекватно њиховим потребама и проблемима направе добри услови за њихов живот и рад. Тако су се и у Чајетини организовали Црвени крст, Дом здравља и Удружење пензионера да учине нешто лепо и корисно за најстарије грађане општине.

“Ово је осми пут како се организује оваква акција”, каже Милан Симовић, секретар Црвеног крста и додаје како је свакога пута одзив био изузетно добар што значи да су овакви потези Црвеног крста добри. За два сата, колико је трајала акција, кроз превентивни преглед прошло је 46 старијих суграђана, а општа слика њиховог здравственог стања је, према речима лекара, задовољавајућа.

Др Марина Јевремовић, лекар опште праксе Дома здравља Чајетина, објашњава да многи који су дошли на превентивни преглед нису тог јутра узели своје редовне терапије да би сазнали каква им је, заправо, права здравствена слика. Само

три пацијента имала су повишен крвни притисак, један је био алармантнији, а што се тиче нивоа шећера у крви стање је такође задовољавајуће имајући у виду године пацијената. Оно што није добро је то што је већини прегледаних био повишен холестерол. Докторка Јевремовић наглашава да су овакве акције заиста благодет за старије суграђане јер је то прилика да дођу и прегледају се без заказивања, а и лекарима је лакше јер могу да им се посвете.

Сличне акције посвећене особама трећег доба, Црвени крст у сарадњи са локалном самоуправом организује и поводом обележавања других важнијих датума.

М. Р. Л.

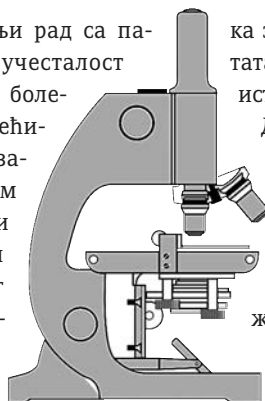

Изузетан успех научног рада чајетинских докторки

На конгресу лекара опште медицине најбољим оцењен рад о скринингу анеуризме, који су припремиле др Гордана Бојовић и др Мирјана Ђуровић

Најбољи научни рад осмог Конгреса лекара опште медицине, одржаног у хотелу „Мона“ на Златибору у периоду од 28. септембра до 1. октобра, је рад „Ефекат уведеног скрининга за анеуризматску болест трбушне аорте“ који су припремиле др Гордана Бојовић и др Мирјана Ђуровић, специјалисте опште медицине Дома здравља Чајетина. Овај рад биће објављен у зборнику радова са осмог Конгреса опште медицине, а истраживачки тим из Чајетине наставиће са проучавањем ове болести и у наредном периоду.

Вишегодишњи рад са пацијентима и учесталост анеуризматске болести која се у већини случајева завршава смртним исходом били су само неки од разлога због којих је тим лекара чајетинског Дома здравља, на челу са др Горданом Бојовић, одлучио да се посвети детаљнијем проучавању ове теме. Конгрес лекара опште медицине био је идеална прили-

ка за презентовање резултата њиховог досадашњег истраживања.

Докторка Бојовић истиче да је захваљујући овом научном раду до сада откривено седам анеуризми. То је, како додаје, седам спасених живота, што представља велики успех, али и подстрек за утврђивање нових фактора ризика који утичу на настанак овог обољења.

„Фактори ризика за настајање анеуризме пре свега су године живота (преко 65 година), ге-

нетика (постојање анеуризме у породици) и пол. Мушки пол је осам пута у већем ризику да добије анеуризму. Остали фактори ризика су: хиперхолестеролемија, хипертензија, гојазност, дијабетес. Два нова фактора ризика која смо ми увели у скрининг, а која су јако значајна су: фамилијарна полицистична болест бубрега и изненадна смрт ког блиског рођака“, истиче докторка Бојовић, начелница Службе опште медицине Дома здравља Чајетина.

Одлуку о победнику конгреса донео је Научни одбор српског лекарског друштва – Секција опште медицине. Лекари чајетинског Дома здравља, иако презадовољни овим постигнућем, не посустају у свом раду већ са пуно ентузијазма настављају са овим истраживањем. Следећи корак им је, како кажу, дорада и објављивање рада у научној литератури, али и учешће на неком од међународних конгреса. У међувремену максимално ће се трудити да анимирају своје суграђане да одвоје време, одраде скрининг преглед и открију да ли су у ризику за настанак анеуризматске болести.

Општа медицина темељ нашег здравства

Мото овогодишњег конгреса, на коме је учешће узело преко 500 учесника из земље и иностранства, био је „Ми знамо како“. Научни и организациони одбор осмог Конгреса лекара опште медицине, на челу са председником прим. др Мирјаном Мојковић постарао се да и ове године теме буду разнолике, интересантне за лекаре опште медицине, да их задрже на конгресним активностима, што нимало није био лак задатак наспрам лепота Златибора. Своје радове представили су многобројни предавачи из земље и иностранства.

„Све су то еминентни професори, представници струке, који долазе да са нама поделе искуства ве-

зна за лечење и бригу о пацијентима. Иначе, наша секција постоји већ пола века и нама је јако драго да ове године има оволико учесника“, рекла је прим. др Невенка Димитријевић, пи-ар Секције опште медицине. По њеним речима, општа медицина представља темељ нашег здравственог система, прва је у контакту са пацијентима, у решавању њихових здравствених потреба, а својом делатношћу брине о унапређењу здравља, превенцији, раној детекцији и лечењу болести. Визија опште медицине је стално унапређење квалитета пружених услуга, константно праћење развоја медицинске науке кроз континуирану медицинску едукацију.

Д. Р.

Драгана Росић

У Шаиновцима на Златибору 11. октобра било је несвакидашње рођенданско славље. Овде је у својој кући стоти рођендан са укућанима и гостима прославио Панто Вранешевић, најстарији Златиборац.

„Да сте ми сви здрави и да дочекате моје године”, говорио је окупљенима старина Панто, разборит и бистрог ума као да је две-три деценије млађи. На стоти рођендан дошли су му кумови Јовановићи из Доброселице и сестрић Стојан Удовичић из Стубла, који стогодишњака веома поштују, а ту су, наравно, били и Пантови укућани. Припремљен је домаћински ручак, пред госте изнето богато предјело с пршутом, чорбица, јагњеће печење и друго, као да се слави први, а не стоти рођендан. На торти су биле упаљене три свећице. Пламен на њима витални деда лако је угасио.

Док је с кумом Матијом беседио о добрим народним обичајима из прошлих времена, деда Панто се наједном обрадовао: песму „из вика”, сложено и гласно, запева-ли су у његову част сестрић Стојан и кума Рада. „Златиборске вите јеле, сачувајте овце беле”, орило се из њихових грла у Вранешевића кући у Шаиновцима поводом стотог рођендана.

Девет дана пешице до Смедеревске Паланке

Онда се повела и прича о животном веку слављеника, пуна дешавања, рада, умећа и лепих тренутака. Панто се родио у време Првог светског рата, 11. октобра 1917. у Доброселици, с друге стране Торника. Растао је у породичној задрузи са 16 чељади. Ту се научио реду и стварању, никад му ништа му није било тешко. Од ране младости рабацијао је с воловима: терао луч, катран, вуну по целој Шумадији, све до Смедеревске Паланке, да ту робу прода или размени за жито. „Пођеш, па свраћаш којекуда по селима да те нудиш. И тако девет дана у једном правцу до Смедеревске Паланке. Онда назад на Златибор, нема одмора. Није било лако, али морало се од нечега живети”, сећао се слављеник.

Панто је, рекоше, имао златне руке. Чега год би се прихватио, вешт је у том послу био. У селу памте да је одлично правио бурад и качице, као врстан пинтор. Знали су га и као добродошћу, ашчију (кувара) чијим спремањем су сви били задовољни, пчелара са много кошница, посебно као сточара са бројним стадом... Причају да је Панто био срећне руке: овце су му се близиле и тројаниле,

Стоти рођендан најстаријег Златиборца

„У свему сам увек био умерен. Јео сам и пио шта је имало, нисам бирао, али ни у чему нисам претеривао. А стално сам био вољан да радим. Сада ме у овим годинама срамота од млађих што не могу да им у послу помогнем, макар да чобанишем за овцама”, причао је на свом рођенданском слављу стогодишњи Панто Вранешевић из Шаиноваца

једна је и четворо ојагњила. Оженио се Станојлом 1935. године (умрла је пре 10 година). С њом добио ћерку и два сина, од којих сада има петоро унука и девет праунука. „Већ су ми двојица праунука пред женидбом, треба ускоро да постанем и чукундеда. Само нека се деца рађају”, казује стогодишњак и прича гостима како је у давна времена војску служио: „Пред рат 1938. за војску су ме регрутовали у краљеву гарду. Био сам гардиста на Палилули. После сам се вратио кући на Златибор, па се заратило. Кад је тај рат прошао преселио сам се с породицом из Доброселице у Шаиновце. Ово овде је стара кућа брвнара у којој смо живели, а уз њу смо и ову нову зидану кућу направили”, објашњава Панто који живи са сином Миломиром и снајом Циљом. У врху стола, како

то стари обичају налажу, седео је кум Матије Јовановић, а слављеник Панто с његове леве стране. То је старо кумство, лепо се пазе и поштују. Матије се заиста поноси својим дуговечним кумом.

„Мало је оваквих кумова као што је мој кум Панто. Чим сам овде дошао и сео, а 30 година сам млађи од њега, он је устао и дворлио ме скоро сат времена, показујући поштовање према куму, без обзира што му је 100 година. Он је увек био пажљив према свима, помагао коме је могао, све послове знао, мудрији је и у овим годинама од многих млађих. Свако би оваквог кума пожелело”, хвалио је старину кум Матије, служио се с пуног стола и наздрављао.

А славље је имало и посебног госта: овом весељу се придружио и представник компаније „Златиборац” из Мачката Слободан Јовичић, дарујући пригодан поклон – производе ове фирме – најстаријем Златиборцу.

Никад није био запослен

Чуло се овде и да стогодишњак никад није био запослен, бавио се пољопривредом, мирно и скромно живео. Увек добар домаћин, али скроман у прохтевима. Прича нам његова унука Нада, која је спремила и поставила овај домаћински ручак, да деда Панто све до пре неку годину лекару није ни одлазио. Био је здрав ко дрен, увек вредно радио. Тек пошто му је вид ослабио оперисао је катаракту. А здравље га и сада добро служи, одлично се он и у стотој осећа.

Кад је упитан како је здравље успео да сачува и у овим дугим годинама, овако је Панто одговорио: „У свему сам увек био умерен. Јео сам и пио шта је имало, нисам бирао, али ни у чему нисам претеривао. А стално сам био вољан да радим. Сада ме

у овим годинама срамота од млађих што не могу да им у послу помогнем, макар да чобанишем за овцама. Али шта се може. Још могу да прошетам, лепо спавам и једем. Мало ми је жао што сада више не могу да читам, волео сам то, али ме вид издаје”.

Прошле зиме Панто је ишао у Чајетину, да вади нову биометријску личну карту. Наметнула држава таква правила, ни најстарији нису поштеђени. Издржао је старина и пут и процедуру. „Водила ме унука Нада да заменим стару личну карту и извадим нову, рекли су да мора. Урадио сам то. Казаше ми у чајетинској општини да нема старијег од мене на Златибору”, испричао је на рођенданском слављу стогодишњи Панто Вранешевић и чашицом ракије наздравео за ступање у свој други век. М. Ј.

С вештином брзог рачунања деца лакше уче

СуанПан Ментална аритметика, источњачка вештина на кинеским рачунаљкама абакусима уз коју ђаци брже памте лекције, стигла и код нас

У Библиотеци „Љубиша Р.Ђе-нић“ одржана је презентација образовног програма СуанПан Менталне аритметике, који је током октобра почео да се реализује и на Златибору. Презентацију је водила Сандра Николић, директор СуанПан центра Пожега и Ужице, а гости на презентацији била су деца која овај програм већ похађају, тако да су присутнима на лицу места приказала вештину брзог рачунања.

Ментална аритметика СуанПан је образовно развојни програм за децу од 5 до 14 година, који функционише у Пожеги и Ужицу, али ће свој заинтересованој деци од сада бити доступан и на Златибору. Програм поседује јединствени метод који потиче из Јапана, земље која представља колевку ове престижне дисциплине. Настао је као резултат дугогодишњег рада психолога, педагога и других стручњака из области едукације и образовања, а заснива се на употреби древне рачуналке абакус, чијом визуелизацијом се постиже изванредно брзо рачунање.

„Програм је за развој потенцијала код деце, развој леве и десне хемисфере мозга, тако да деца на кинеским рачунаљкама абакусима развијају своје вијугице и кроз наш методички пакет СуанПана развијају своје потенцијале. СуанПан Ментална аритметика је нешто што је без икаквих спољних стимуланса. Само радимо на древној рачунаљци, враћамо се у неко прошло време. То је веома важно јер ово је сфера рачунара, где деца превише времена проводе за рачунаром“, објашњава монтезори васпитач и СуанПан предавач Сандра Николић, директор СуанПан центра Пожега и Ужице.

Програм Менталне аритметике могу похађати сва здрава рођена деца, а искуства говоре да најбоље резултате остварују деца првог, другог и трећег разреда. СуанПан је вештина која подиже самопоуздање, али утиче и на развој свих потенцијала код деце.

”

СуанПан је вештина која подиже самопоуздање, али утиче и на развој свих потенцијала код деце

„Деца која су прошла кроз овај програм кажу да им се јако скратило време учења, да брже одвајају битно од небитног из лекција. Мозак се јако брза кроз овај рад јер је то константна вежба осам месеци. Наш крајњи циљ је да се деца потпуно ослободе од абакуса и наших методичких средстава и да ментално раде. Зато се зове Ментална аритметика јер деца абакус померају у глави, замишљају куглице и тако добијају резултате. Оно што је разлика у односу на нас одрасле који то не можемо је што је програм заиста за децу од 5 до 14 година, јер је развојног карактера. Наш развој се завршава са 14 година тако да ми то не можемо да усвојимо. Деца то могу, програм доживљавају као игру, а истовремено раде једну веома битну ствар за свој мозак и за свој развој“, додаје Николићка.

Ево шта су деца рекла о примени ове вештине брзог рачунања:
Мија Лукић: „Доста ми је помогло у школовању. Лакше учим, брже памтим. Доста памтим и са часа тако да ми не треба много времена код куће да научим неке лекције“.

Магдалена Милојевић: „Брже пратим на часу. Код куће ми је довољно пола сата да се присетим шта смо све радили. Ретко учим за контролни, а углавном добијам петице“.

Дуња Брашанац: „Приметила сам да ми у школи много боље иде. Кренула сам на напредни ниво са множењем и дељењем и надам се да ћу га успешно завршити“.

Програм СуанПан Менталне аритметике траје осам месеци, а настава се одвија једном недељно два сата и петнаест минута. Овај лиценцирани образовно- развојни програм, са матичним центром у Нишу, спроводи се у чак 41 центру у Србији, Црној Гори и Босни и Херцеговини, у којима ради преко 150 лиценцираних образованих васпитача.

Драгана Росић

Прва тона чепова послата на рециклажу

У склопу акције „Чеп у чеп – За Златибор без баријера“ организован је транспорт прве тоне сакупљених пластичних чепова на рециклажу. Акција коју спроводи Удружење грађана „Инклузија особа са инвалидитетом Златибор“ има за циљ подизање свести о потребама и заступљености у друштву особа са инвалидитетом.

Први човек удружења Александар Радишић истиче посебну захвалност општини Чајетина, која активно учествује у раду удружења, као и ЈКП „Водовод Златибор“, које је обезбедило камион за транспорт сакупљених чепова. Он додаје да је највише чепова сакупљено у вртићима на Златибору и у Чајетини, у Студентском одмаралишту „Ратко Митровић“, као и у СБ Чигота (у оквиру „Чиготица програма“). Удружење обавештава грађане да се сви сакупљени пластични чепови могу предавати у просторијама удружења, у Туристичкој организацији Златибор.

(извор и фото: УГ „Инклузија особа са инвалидитетом“)

Рачунари за библиотеке мачкатске школе

Основна школа „Миливоје Боровић“ из Мачката обезбедила је рачунарску опрему за школске библиотеке учешћем на јавном конкурс Министарства правде. Школи су одређена средства од око 400 000 динара за набавку рачунара и пратеће рачунарске опреме за школске библиотеке у Мачкату и у Шљивовици, као и за читалачке кутке у Кривој Реци и на Горњој Шљивовици где се налазе издвојена одељења мачкатске школе. Право учешћа на овом конкурс, који сваке године расписује Министарство правде, имали су сви носиоци пројекта из области јавног интереса (здравство, култура, просвета, хуманитарни рад...) Основна школа „Миливоје Боровић“ из Мачката има две школске библиотеке: једну у матичној школи и једну у издвојеном одељењу у Шљивовици, као и два читалачка кутка са књижним фондом од око 11.000 књига.

Током прошле школске године овде је извршена дигитална каталогизација свих наслова уз помоћ апликације за вођење школске библиотеке, коју је школа такође набавила, тако да сада постоји комплетна евиденција књига. Уз помоћ ове апликације ученици лакше долазе до информација о насловима, броју и кретању књига у школској библиотеци, а управо ће ова рачунарска опрема послужити томе да они једноставно дођу до жељених података о књигама које се овде налазе, да их резервишу, али и да се

информишу о новитетима и пронађу идеје коју би књигу могли да прочитају. Школска библиотека има и своју веб- презентацију, интернет страницу. Стање у школској библиотеци пре добијања ове опреме било је такво да није постојао ниједан рачунар, нити било каква рачунарска опрема коју би ученици могли користити у библиотеци за прикупљање информација са интернета, самостало учење, истраживање, али и за претраживање библиотечких каталога. Захваљујући донацији Министарства правде биће унапређен квалитет наставе и ваннаставних активности.

Како се Основна школа „Миливоје Боровић“ налази у сеоској средини, школска библиотека њеним корисницима представља „прозор у свет“, па је набавка рачунара за матичну школску библиотеку и њена три издвојена одељења од великог значаја. „Ученици ове школе, иако живе у сеоској средини, нису мање важни од оних у великим градским центрима. Иако некад немају исте могућности, не смемо заборавити да имају исте потребе, жеље, снове и интересовања“, порука је свих запослених у овој школи.

М. Р. Луковић

Дечја недеља светковина за најмлађе

У оквиру Дечје недеље 3. октобра предшколци из вртића „Радост“ посетили су ОШ „Димитрије Туцовић“, упознајући се са будућим учитељима, простором и новим другарима. Добродошлицу су им, кроз песму и рецитације пожелели четвртаци. Некима је сусрет са школом била новина, али неким и не, јер у школи већ имају браћу или сестре. Добродошлица коју су им приредили њихови старији другари разбила им је трему, па су у краткој приредби успели и да уживају, а и да узврате. Четвртаци су својим малим другарима потврдили да школа није баук, а да је, осим учења, веома важно неговање другарства. Учитељица Стевка Лазовић и учитељ Петар Јевремовић су се одабраним речи-

ма обратили будућим првацима трудећи се да атмосферу са часова музичког и ликовног учине још пријатнијом.

Дечја недеља је обележена на различите начине, али је маскенбал један од оних догађаја када су родитељи, деца,

учитељи и васпитачи здружени у маштовитости, креирању, игри. Занимљиво је било и у ОШ „Миливоје Боровић“ у Мачкату где је лепо време било идеално за одржавање маскенбала. Деца из издвојеног одељења у Кривој Реци су пеши-

це стигла до својих школских другова у Мачкату. Најбоље маске су награђене: оне које су носили ученици: Теодора Марковић (1. место), Никола Цицварић (2. место), Страхиња Анђић (2. место), Александар Шопаловић (3. место) и Јана Стојановић (3. место).

Следећих дана је у вртићима у чајетинској општини било шаренолико; деца су се кроз игру дружила са родитељима, ишла у шетње, бавила се спортом и старим традиционалним играма.

У Дечјој недељи и одрасли се посебно труде да омогуће деци добру забаву. Тако се и управа „Дино парка“ придружила обележавању ове дечје светковине обезбедивши им бесплатан обилазак ове нове златиборске атракције.

М. Р. Л.

Удружени у активностима за заштиту деце од насиља

Удружење грађана „Златиборски круг“ из Чајетине реализује пројекат „Заговарање за примену протокола за заштиту деце од насиља“ под слоганом: „Живот без насиља – за свако дете! Удружени у заштити деце од насиља!“

Ужички центар за права детета је на националном нивоу координатор кампање „Живот без насиља – за свако дете!“, а Чајетина једна од 20 општина у Србији где се спроводи кампања и где се очекује усвајање, односно унапређење локалног међусекторског протокола о сарадњи за превенцију и заштиту деце од насиља, злостављања и занемаривања.

„Ми смо препознати кроз једно истраживање да Чајетина нема локални протокол о заштити деце од насиља. До тих информација се дошло на основу једног истраживања које је радила Мрежа организација за децу Србије под покровитељством УНИЦЕФ-а, где се дошло до закључка да тог протокола нема и да је потребан. Циљ нам је да се међусекторски увежемо и да сви релевантни актери у једној заједници допринесу томе да се у будућности донесе тај локални протокол и да се он спроводи. Већ смо почели да разговарамо о неким смерницама за његову израду“, каже Јагода Јеремић, локални координатор на Пројекту

Мали број откривених случајева

До разлога за усвајање локалних међусекторских протокола дошло се због уочених проблема: мали број откривених случајева насиља, недовољна информисаност локалних партнера и непостојање прецизно дефинисаних начина размене информација важних за поступање, недовољно познавање улога, надлежности, капацитета и ограничења других система, одсуство ко-

”

Пројекат се спроводи у сарадњи са Министарством за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Министарством здравља, Министарством образовања, науке и технолошког развоја Владе Србије и УНИЦЕФ-ом, уз финансијску подршку Европске уније

ординације локалних партнера итд.

„Суштина је да се у центрима за социјални рад или у неким локалним општинским телима налазе протоколи који немају у фокусу дете као жртву насиља већ је дете препознато у оквиру породичног насиља и у оквиру насиља партнерских односа“.

У Основној школи „Димитрије Туцовић“ Чајетина са овим циљем је реализована радионица под називом „Унапређење квалитета живота деце на територији општине Чајетина израдом и усвајањем докумената за заштиту деце од насиља“. Ради-

оници су присуствовали чланови ученичког парламента из ОШ „Димитрије Туцовић“ и средње Угоститељско-туристичке школе у Чајетини.

Овакве радионице организовати чешће

„Мислим да је врло важно да деца буду свесна чињенице у каквом друштву живе, како да препознају око себе неке моделе понашања. Они увек пренесу позитивна искуства са оваквих радионица зато што им је потребно да их неко покрене на размишљање, јер су они заправо ти на којима свет треба

да остане и који треба да пронесу неку мисао о свему овоме што је тема“, додаје координаторка пројекта.

Своје утиске са радионице изнео је Данило Весовић из Чајетине, ученик осмог разреда ОШ „Димитрије Туцовић“: „Научили смо да поштујемо једни друге и како да реагујемо у случају насиља. Требало би да се овакве радионице организују што чешће да би деца научила нешто ново и стекла нова искуства“.

УГ „Златиборски круг“ је носилац овог пројекта, а партнери су Општинска управа, Центар за социјални рад, предшколске установе, представници тимова за заштиту деце од насиља из основних школа као и руководилац актива директора основних школа са територије општине Чајетина, представник средње школе, Канцеларије за младе и Полицијске станице у Чајетини.

М. Р. Луковић
Д. Росић

Панто Мијаиловић уградио себе у хотелијерство Златибора

ПИШЕ: МИЛИСАВ Р. ЂЕНИЋ

Када је напунио дванаест година кренуо је у свет да се сам брине о својој будућности, да родитеље ослободи бар једне од безброј брига. Често му се у сећање враћала слика растанка са најдражима, отац је поделио неколико савета који су му кроз живот били својеврстан аманет, док му је мајка, бришући сузе крајичком мараме, давала шареницу са преобуком и мало сира и проје. У чаршији се прихвата првог посла који му је понуђен, у кафани дању пере чаше а ноћу риба патосе, и тако данима, месецима и годинама, све док није изучио занат. Ту је научио и животну истину да се до успеха може доћи само радом, остајући јој доследан кроз читав живот.

Панто Мијаиловић, угоститељ, рођен је 1928. године у Потпећу. После завршене основне школе одлази у Ужице и започиње изучавање заната у кафани познатих угоститеља Светозара и Аца Марјановића. На Златибор је дошао 1948. године да руководи вилом Централног комитета на Палисаду. У наредних десет година упознао је слабости златиборског поратног туризма, али и сјајне перспективе ове планине која га је напрецац освојила. Због школовања деце долази у Ужице у коме се угоститељство налазило у расулу, готово свака кафана била је једно предузеће. Само захваљујући упорности и свом угледу успева да 1963. године интегрише све објекте и створи јако предузеће симболичног назива „Слога” и постане његов први директор.

Савремени хотели уместо павиљона

Није ту стао, жељан је нових подухвата, нових успеха. Мисли су му често лутале Златибором, јер му је животна амбиција била да најлепшој српској планини поврати некадашњи сјај, да је окити новим савременијим садржајима. Са слабом материјалном базом и неквалификованом радном снагом златиборско угоститељство је од завршетка рата услуге пружало једино носиоцима Партизанске споменице,

корисницима регресираних годишњих одмора, пацијентима завода за социјално осигурање и ратним инвалидима. Обзиром на занемарујући број слободних туриста, пословање је искључиво зависило од поменуте клијентеле, па су мере поштравања критеријума њиховог упућивања на годишње одморе и опоравке доводиле златиборска угоститељска предузећа у тешке кризе.

Али већ почетком шездесетих година долази до значајних промена, јер порастом друштвеног стандарда стварају се услови да све већи број људи долази на годишњи одмор. Мења се и мишљење о туризму стварано првих послератних година да је то привилегија буржоазије, а не потреба људи за одмором и опоравком. Дозвољава се градња нових вила, чак се плацеви додељују бесплатно. Све је наговештавало да долазе бољи дани за туристичку привреду. Осећа то и Мијаиловић, али је знао да се туризам не може развијати у објектима павиљонског типа, већ у савременим хотелима

Створио „Палисад” за понос

Панту није било право када је сазнао да чајетински руководиоци пролазе кроз Ужице да у Београду траже

партнера за посрнуло златиборско угоститељство.

Брже него што се надао закуцали су и на врата његове канцеларије. Прилику која му се пружила те 1963. године није пропустио, укриле свог предузећа примио је УП „Златибор”. Само велики визионар могао је интегрисати предузеће у расулу и само човек сигуран у своје способности могао је улагати огромна средства у планину на којој у марту и априлу те године није боравио ниједан гост.

Узорни угоститељ и привредни прегалац Панто Мијаиловић, и поред противљења бројних сарадника и неких ужичких политичара, свесно је ушао у велике инвестиције сигуран да ће оне предузећу донети значајан профит а Златибору вратити ранији реноме. Са архитеком Јованком Јефтановић кренуо је у јулу 1964. године у реализацију великог подухвата, изградњу модерног хотела „Палисад” који је завршен за само дванаест месеци.

У наредних седам година у фазама су изграђени нови објекти А категорије, модеран депанданс са мањим базеном 1967. године, новим кредитима подигнута је прва фаза супермодерног депанданса 1970. године, а годину дана касније друга фаза. Хотел

„Палисад” је тада располагао са 700 места у салама и 714 лежаја, чиме је успостављена равнотежа и створена целина способна за нормално и економично пословање.

Панто се на градилишту понашао као да гради себи вилу, просто је невероватно са којом је енергијом и ентузијазмом пратио сва дешавања. Његов лични шофер Божо Марковић, сећајући се тих времена, каже: „Док се градио хотел ‘Палисад’ свакога дана, чак недељом и државним празником, јурио је на Златибор. На градилишту је више личио на пословођу него на генералног директора. Свађао се са извођачима радова, потом бодрио и претио, на крају молио... Кад је хотел завршен било је случајева да смо из Ужица по пет пута дневно долазили на Партизанске Воде да провери је ли све у реду, да ли сви радници дошли на посао, да ли сви уређаји раде. Ех колико је волео овај Златибор”.

Подигнут је хотелски комплекс достојан планинске лепотице. Са свих страна долазиле су похвале, у штампи су се могли прочитати бројни епитети попут: „Обавезно састајалиште виђених Београђана”, „Јединствено место за туризам на високој ноzi”, „Најидеалнија ваздушна бања”... И књига утисака пунила се похвалама одушевљених гостију.

Академик проф. др Коста Тодоровић бележи утиске: „Мој боравак на Златибору у хотелу ‘Палисад’ и депандансу дао ми је прилику да видим како вредне људске руке могу да употпуне природне лепоте којима се Златибор одликује.

Панто Мијаиловић

Искрено велим, боравак на Златибору годи човековој души и телу". Гости из Чехословачке са пуно емоција пишу о боравку: „Златибор, место у братској земљи нама после Чехословачке најдражој на свету, где смо у кругу наших најскренијих пријатеља, окружени њиховом пажњом, љубављу и гостопримством проживели три прекрасна дана, остаће нам до смрти уписано у срце”.

Гост из Енглеске изразио је одушевљење само једном реченицом: „Очаравајућа атмосфера пуна топлине и изванредна услуга особља хотела. С. Бен из Њујорка хвали: „Можете се поносити овим објектом, холовима,

ла радника и створен узоран колектив коме је постављен задатак да хотелу ствара углед и репутацију, да му удахне душу како би био препознатљив и непоновљив. Милина је било гледати конобаре како попут правих балетана плесају по салама са уздигнутим овалима изнад глава, на опште задовољство гостију. Стижу им само похвале, ниједне замерке, ниједне притужбе.

О стручности и способности хотелског персонала, посебно куvara и конобара, најбоље говори податак да су са свих страна стизале понуде за новим пословима. Долазили су директори београдских елитних хотела, стизале су

је нема. Зову нашег директора. Стиже Панто, пита шта се дешава.

– Како си могао одредити конобара да послужује председника ако није члан партије – пита шеф протокола.

– Нисам бирао комунисте, већ најбоље конобаре, а он је један од најбољих – мирно одговори Панто. Тог тренутка био сам поносан на свог директора.

Кад сам кренуо са лепињом лекару у чашу стави мало исцеђеног лимуна, један сахарин и неколико режњева пршуте да то узме после доручка. Лепињу је појео у слат, а додаток одгурнуо од себе. Проблем је заправо

ликом те државничке посете тегобе су бивале све израженије. Председником лекару се поверио да има здравствене проблеме. После прегледа добио је савет да без одлагања оде код кардиолога на специјалистичку обраду. Није га озбиљно схватио или је сматрао да има пречих послова. Након десетак дана, кад су тегобе постале несносне, стигао је у ужичку болницу, али је било касно, смрт је била бржа.

Пантова супруга Новка испричала је тужну причу: „Готово никад није био код куће. Златибор је био његова и кућа и породица. На опште изненађење свих укућана једне вечери играо се два сата

салонима и храном. Уживали смо приликом нашег боравка и веома смо задовољни. Много среће!”

У књизи утисака налазе се и запажања југословенског председника Јосипа Броза. Приликом одласка, 9. маја 1972. године записао је: „Хотел ‘Палисад’ је у сваком погледу пријатан и удобан и у њему се човек пријатно осећа. За одмор се ништа боље на може пожелети. Послуживање и исхрана су врло добри. Јованка и ја смо захвални за овај угодан боравак”. После две године нове похвале: „Наш боравак у овом хотелу заиста је био и овога пута веома угодан у сваком погледу. Желим да у име моје супруге и своје лично име одам признање и захвалност за веома добре услуге које су нам указане у овом хотелу”.

Комплет лепиња за Броза

За репрезентативни хотел потребно је обезбедити и одговарајуће особље, посебно онај део који је био у сталном контакту са гостима. Већ на почетку рада вршена је селекција свих профи-

екипе менаџера са Светог Стефана, удили дупло веће плате, али нико није отишао, нико није хтео да изневери директора.

Желећи да колектив сачува на окупу, Панто се очински бринуо о њима а они му узвраћали поштовањем и љубављу. Љубиша Поњавић, један од најбољих конобара, сећао се једног догађаја: „Када је председник Јосип Броз са сарадницима 1972. године боравио на Златибору био сам одређен да му служим доручак. Када је једнога јутра прочитао јеловник, састављен од лекара из протокола, председник га мрзовољно одгурну.

– Нећу ништа од тога, донесите ми комплет лепињу!

Знао сам да му је та храна била строго забрањена и да је нема у јеловнику, али сам му морао донети поручину. Ипак сам отишао да се консултујем са лекаром и шефом протокола. Кад сам им рекао шта захтева председник ухватили су се за главе. Деру се на мене што нисам рекао да лепиње нема у јеловнику. Па ваљда је и сам видео да

направио Дража Марковић, који му је претходне вечери рекао да је најбољи доручак чувена златиборска комплет лепиња”, казивао је Љубиша Поњавић.

Развијао туризам, потрошио здравље

За Панту није било предаха, стижу нове инвестиције, ничу нови угоститељски објекти. Ловачко удружење „Златибор” укривило је свој дом у Водицама, а због недостатка средстава обуставља радове. Како би објекат спасила од даљег пропадања и уклонила руину из туристичког насеља, СО Чајетина га без накнаде преноси УП „Слога”. Захваљујући новим кредитима изграђен је симпатичан планински хотел симболично назива „Ловац”. По пројекту архитекте Јованке Јефтновић, на обали језера, саграђен је леп ресторан под именом „Златни бор”.

Објекти су подизани, али се здравље крунило. Радећи без одмора, стално у некој журби и грчу, срце почиње да попушта, али он није обраћао пажњу, стално је говорио, проћи ће. Баш при-

са унуком Маријом, причао јој разне приче и научио да броји до пет. Када је легла, покрио је, помиловао по коси, обећао да ће сутра наставити учење и отишао да ради. Више је није видео, ни учио, срце је стало”.

Велика остварења пратила су значајна признања као: „Плакета Туристичког савеза Југославије”, „Плакета Туристичког савеза Србије”, „Повеља Туристичког савеза Југославије” (постхумно), Орден рада са златним венцем... Последње је уручено седам дана пред смрт – златан сат са посветом Јосипа Броза примио је током председничког боравка у хотелу „Палисад” маја 1972. године.

Панто Мијаиловић, велики маг златиборског угоститељства, био је привредник који је за живота створио мит о себи. Породица и пријатељи могу бити поносни на човека који је кроз релативно кратак живот прошао достојанствено. У знак захвалности за све што је учинио за Златибор, улица што од „Златног бора” води до под Караулу данас носи његово име. ■

Књига новинара који је увек поштовао етичке вредности

„Осмех родне године” је збирка репортажа Радована Поповића објављених у „Вестима” од 1957. до 1966. године

У библиотеци „Љубиша Р. Ђенић” 10. октобра је представљена књига Радована Поповића „Осмех родне године”. Овај новинар и писац, који је преко 30 година био уредник културног додатка „Политике”, објавио је и читав низ књижевних биографија, а своју новинарску каријеру почео је 1957. године у ужичким „Вестима”. У том периоду објавио је око 150 репортажа, записа и белешки, од којих се око 50 одбраних нашло и у књизи која је представљена чајетинској публици. О књизи су говорили: проф. др Гојко Тешић, магистар Слободан Радовић и музеолог и публициста Драгиша Милосављевић. Да ли

је више речено о писцу или о његовом делу на промоцији књиге „Осмех родне године”, остаје тајна. Јер и писац и дело, стиче се утисак, исто су раскошни у својојнутрини, а једноставни и скромни, без потребе за истицањем. А и чему? Прави људи и њихове врлине препознају се без обзира на време у којем се губе аршини и кодекси. Прави људи не говоре о себи самима. О њима говори време и они који долазе.

„Изузетан човек, изузетан пријатељ, неко ко поштује све што су етичке вредности нечега што је дијалог, што је разговор... Он је један од ретких који никада није прекршио и злоупотребио

нешто што су деликатне ствари из архива, личних или јавних. Дакле, неко ко је поштовао сваког оног са ким је разговарао.”, прича о Радовану Поповићу Гојко Тешић, књижевни уредник.

Књига „Осмех родне године” је ту, на срећу читалаца, захваљујући новинарима ужичких „Вести” Зорану Јеремићу и Зорану Жеравчићу, који су ње приређивачи.

„Знам Поповића дуго, међутим тих првих девет година у новинарству од 1957. – 1966. у „Вестима” су непознате. Кад читате његову биографију, то је биографија на две стране, а тих девет година у „Вестима” стало је у једној реченици: „Свој радни век почео је у ужичким „Вестима”. Ја сам листао послератне „Вести” тражећи теме из

Радован Поповић

спорта. Онда сам случајно налетео на репортажу „Јесен у Загребу”. На три ступца „Вести” Радован је писао о Загребу једне јесени, сјајан, упечатљив текст. Мене је то заинтересовало и помислио сам: дај да видим има ли још које репортаже. Открио сам, у тих девет година, преко 150 репортажа, записа и белешки о људима, догађајима, феноменима тог времена, насталих на најобичнијим местима”, прича Зоран Жеравчић који је са колегом Зораном Јеремићем приређивањем књиге направио својеврстан гест поштовања.

Мирјана Ранковић Луковић

Отисак незаборављеног уметника

У библиотеци „Љубиша Р. Ђенић” у сарадњи са Градском галеријом Ужице у четвртак 19. октобра отворена је изложба „Звонко Шостар - ретроспектива графика”. Организована је у оквиру циклуса „Они које не заборављамо”.

Звонко Шостар рођен је 1958. године у Чачку. Основну школу и Гимназију завршио је у Ужицу, а афинитет према графици исказао је 1985. када из ове области уметности стиче и прва знања, а кроз мноштво радова убрзо постаје један од награђиваних уметника што се глорификује и чланством у УЛУС-у 2000. године. Излагао је на више самосталних и групних изложби, преминуо је 2014. године. Ретроспективу његових графика у библиотеци „Љубиша Р. Ђенић” видела је и чајетинска публика.

„Звонко је био један изузетан човек, врло радознао, вредан, стрпљив, педантан, врло

миран, прави један расни графичар. Графика је дисциплина која захтева велику посвећеност, мајсторство и концентрацију, а техника суве игле у којој су ове графике урађене баш посебно подразумева све то”, рекао је о свом ученику, пријатељу, колеги професор Младен Јевђовић.

Шостар је своје плоче сачувао, тако да су његови пријатељи, графичари Славко Луковић и Младен Јевђовић у договору са Звонковом породицом, одштампали наново графике приказане на овој ретроспективној изложби. На отварању у библиотеци била је присутна и супруга преминулог уметника Даница Шостар, која се захвалила директору Градске галерије Ужице и уметницима графичарима, као и „Првом партизану” у коме је Шостар радио на идеји и реализацији изложбе.

М.Р.Л.

Награда „Михаило Ђуповић” додељена у Удружењу књижевника Србије

У Удружењу књижевника Србије 25. октобра свечано је додељена награда „Михаило Ђуповић” писцима који су свој допринос дали пишући о деци и за децу, ширећи љубав према завичају и развијајући еколошку свет код младих. Ова награда припала је Милану Мрдаљу из Куле и Душанки Милутиновић Станисављевић из дијаспоре. Говорећи о Михаилу Ђуповићу као човеку и писцу, председник Удружења књижевника Србије Радомир Андрић рекао је да Ђуповић заслужује пажњу и као песник који је свој крај на најлепши начин опевао и приближио другима, и као писац који је на посебан начин говорио о природи, опомињући на грешке који људи чине спрам ње.

„Ђуповић је био подухватник у култури, што само показује да се много шта не би дешавало без људи вредних, неуморних који су себе, заправо, давали другима. Ја се сећам тих година када је по Златибору сваког четвртка и суботе организовао књижевне сусрете на које су се одазивали многи писци”, рекао је Андрић.

Овогодишњи добитници плакете „Михаило Ђуповић” су Милан Мрдаљ из Куле, који је због болести био спречен да дође, и Душанка Милутиновић Станисављевић из дијаспоре. Она је рекла да је њено задовољство тим веће што се ради о награди која носи име једног таквог човека и песника као што је Ђуповић. Песникиња иначе од 1987. године живи и ради у Паризу.

Стихове Михаила Ђуповића читала је Мина Симић, а песму посвећену овом поети говорила песникиња Мирјана Ранковић Луковић. У УК Србије управо је за ову прилику била постављена изложба посвећена Ђуповићу (у септембру приказана у Чајетини) коју је београдској публици представила библиотека „Љубиша Р. Ђенић”.

М. Р. Л.

Петар Весовић други на Балкану у планинарској оријентацији

Такмичар Планинарског клуба „Торник” Петар Весовић освојио је као члан националног тима друго место на Првенству Балкана у планинарској оријентацији. Весовић је са својим саставом (Србија 3) био другопласирани, а репрезентација Србије је у укупном пласману заузела прво место, испред Словеније и Црне Горе. Осим њега, позив за национални тим добио је још један члан ПК „Торник” Ненад Богдановић.

Овај успешни клуб је, иначе, недавно освојио две нове медаље на такмичењу одржаном на Рајцу, у оквиру манифестације „Дан чистих планина“. Пионирска селекција заузела је друго место, док су сениори (Богдановић, Весовић, Џамбасовић) били трећепласирани. Уочи последња два такмичарска кола Првенства Србије у планинарској оријентацији Чајетинци су на другом месту на табели, иза ПСД „Победа“.

И. Јанковић

Шахисти „Чиготе” и догодине у Лиги Централне Србије

Шахисти ШК „Чигота” заузели су осмо место у овогодишњем издању Лиге Централне Србије. Они су у завршних шест кола, одиграних у Врњачкој Бањи, успели да остваре две победе, три ремија и пораз, да би потом у директном окршају са ужичким ФОШК-ом у плеј ауту дошли до победе вредне опстанка у овом рангу резултатом 4,5-3,5.

У Врњачкој Бањи су савладали екипе из Варварина, „Темнић” (5,5-2,5) и „Рокаду” (6-2), уз ремије са „Ражњем”, ФОШК-ом и ШК „Ужице” (4-4), и пораз од „Крушевца” 6,5-1,5.

Из чајетинског клуба истичу и појединачне пласмане Милована Вилотијевића (други играч лиге на другој табли), Миланка Лазовића (четврти играч на трећој табли) и Радована Рајевца (други играч на шестој табли). Теодор Ђенић је прво место на петој табли држао до завршних мечева када су, по његовим речима, „умор и притисак борбе за опстанак” учинили да не успе да остане на тој позицији. Највећу вредност, ипак, има победа прве табле ШК „Чигота” Славка Стојића против најуспешније прве

табле лиге Мирослава Миљковића из екипе „Темнића” коме је то једини пораз у 11 одиграних кола.

- Сматрамо да је опстанак у лиги велики успех. С малим средствима и за кратко време од поновног покретања клуба постигли смо сасвим пристојне резултате. Подигли смо рејтинге у односу на неки претходни период, а такође смо бољи и по питању омладинаца. Раније смо доста кубурили са тим таблама, а сада имамо пет сасвим солидних омладинаца – каже први човек клуба Мирослав Дабић.

У клубу истичу да је финансијска ситуација ове године нешто боља него претходних, мада се и даље носе са проблемом простора у којем одигравају мечеве. Надају се да би у будућности могли учинити нешто и по питању покретања школе шаха, која осим адекватног простора захтева и обуку за оперативног тренера, што би био приличан финансијски издатак за клуб. Такође, надају се да би се поново могао покренути некада традиционални „Божићни турнир”, који је својевремено трајао седам дана и окупљао велики број шахиста.

И. Јанковић

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира”

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Целебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

Успешан дебитантски крос за младе атлетичаре из Чајетине

На другом овогодишњем такмичењу Крос серије РТС-а, одржаном у Шапцу, такмичари АК „Чајетина“ имали су своје дебитантске наступе. Димитрије Љубичић (четврти разред) је у конкуренцији 50 такмичара заузео пето место на деоници од 600 метара. Лена Гавовић заузела је 15., а Тијана Видић 20.

место на 600 метара у конкуренцији 80 девојчица (пети разред), док је код дечака (шести разред) Игор Љубичић био 25. на 800 метара у конкуренцији 70 такмичара.

Тренер Мирко Петровић истиче да је веома задовољан првим наступима младих атлетичара, који су се надметали са учесницима из

Новог Пазара, Београда, Новог Сада, Зрењанина, изразивши уверење да би неки од њих већ на наредном такмичењу могли да остваре веома високе пласмане.

Учешће такмичара на кросу организовали су АК „Чајетина“ и Спортски Савез Чајетина.

И. Ј.

Школа фудбала ФК „Чајетина“ наставља да се развија

Школа фудбала ФК „Чајетина“ недавно је кренула са уписом нових чланова. Школа, која већ окупља више од 120 малишана из читаве општине, за релативно кратко време стекла је поверење деце и родитеља са локала, а посебно се истиче њихов рад са децом из сеоских месних заједница.

Клуб је и ове године освојио низ признања на турнирима млађих категорија широм Србије. Успеси су остварени и на недавном турниру у Косјерићу, где су освојена два најсјајнија одличја. Генерација 2009, коју са клупе предводи Оливер Лазаревић, освојила је прво место у свом годишту, савладавши у финалу ОФК „Црвена Звезда“ са 1-0, а награду за најбољег играча турнира понео је Данило Јечменица. Исти успех остварили су и играчи 2007. годишта, екипа коју тренира Мирослав Ђалдовић, а најбољи играч у овој генерацији је Лазар Ђалдовић. Екипа 2005. годишта, тренера Дарка Видића, заузела је четврто место, После победа над „Црносом“ (4-0) и „Слогом“ из Пожеге (1-0), они су у полуфиналу поражени од ОФК „Црвена Звезда“ са 3-1, да би у борби за треће место изгубили од ОФК „Пожеге“ (0-2).

Клуб ускоро очекује почетак нове сезоне окружног квалификационог такмичења за СОС Лигу будућих шампиона, где су претходне сезоне имали три клуба у самој завршници. Селекција 2009. тада је поражена у финалу, док су селекције 2006. и 2007. доспеле до полуфинала. И. Ј.